

AB

37 $\frac{1}{12}$

PRIMAE

GRAMMATICES GRAECAE

PARTIS RVDIMENTA

PER IOHANNEM METZ-

ler, iam denuo restituta, ac

plerisq; in locis locu-

pleta.

EXCVSVM LIPSIAE, IN

officina Michaelis Blum,

Anno.

M. D. XLII.

ΙΟΑΧΕΙΜΟΥ.

Καμεραρις.

Χρησὴν ἐλπίδ' ἔχουσ' ἀπαλῶν παιδεύματα μου
σῶν.

Ὡς ἐπισφῶν πλείστοις, καὶ μεγάλοισι μέ-
λει.

Μαικελερός κανόνων ἐπεὶ ἐκ ποτ' ἐς ἀκράβεβη-
κῶς.

Γραμματικῶν, ταύτῳ δείκνισι παίσιν
ὁδοῦ.

ϕλαῦτης:

Erre te gnā so isi glattm g
[mi est inops animi:]

IOANNI

RVLLO, ET ANDREAE

VVINCKLER, LVDIMA

gistris Vratislaviensibus,

Iohannes Metzler,

S. D.

Onæ literæ, studiaq; item li-
beralia omnia cum passim e-
gregie contemnerentur: ita, ut
non in infimo pietatis gradu
constituisse censeretur, qui ab
his alienissimum animum ha-
beret, his ipsis temporibus reli-
quæ studiosorum Vratislaviæ precibus a me maxi-
mis petuerunt, sibi ut mea opitularetur opera Ru-
dimentis Græcarum literarum tradendis. Visi sunt
mibi nequaquam iniqua petere, sed quia dudum ei
professioni ualedixeram, subdubitavi aliquandiu
quid facerem. Occurrebat etiam illud, ridiculo me

A z multis

EPISTOLA NVNCV.

multis futurum, quod ego fere unus literas adhuc fouen-
das ostenderem. Tandem tamen studiosorum & iusta pe-
tentium uoluntati obsequi consultius est uisum. Secutus
itaque Ricardi Croci præceptoris mei rationem docen-
di, nominum & uerborum declinationes auditoribus
excipiendas dictaui, sæpe interim ab aliorum rationibus
discedens. Quod sciens & prudens feci, docendi simul
& discendi facilitatem quærens. Quæ tum uelut conges-
seram, nunc prope quotidiano hortatu uestro, in turba
negotiorum, ut potui, recognoui & digessi, mutauī mul-
ta, multa etiam addidi, ne quid ulla in parte orationis,
quod ad primæ Grammaticæ partis rudimenta attinet,
facile desyderaretur, neque enim propositum erat iustā
eius partis tractationem suscipere, cuius uos, cum ali-
quid abesse uideritis, meminisse uolo. Ea solum posui,
quæ Tyroni initio, in lingua communi in primis neces-
saria uidebantur, Cætera, hæc qui perdidicerit, ex Vr-
bano (qui ut ipse ex eo audiui 30. annos natus, primū
addidit) & Theodoro Gaza requiret, ita dubio pro-
cul perfectam Grammatices cognitionem assequetur.
Hos meos labores in publicum æditurus, nolui Patronos
alios quærere, quam quorum impulsu, quæ alioqui cala-
turus fueram, profero. Nec dubito, quin sub nomine &
tutela uestra excudenda typis tradita, tanquam uestra si-
tis defensuri, meque uindicaturi ab impudentia & temeri-
tate, quòd Rudimenta grammatices uulgare audeam, cu-
ius tot institutiones a uiris doctis conscriptæ circunse-
ferun-

ferun-

P A T O R I A .

runtur, ut numero pene æquare discipulos uideantur.
Si quid pecco, certe totum hoc uestra culpa peccatur.
Quòd si quid utilitatis ex eo iuuentutem cepisse intellexe-
ro, non grauabor, quamprimum per negotia licuerit,
Principem partium grammatices aggredi, uel Theodo-
reas constructiones impeditis. sane explicare, uel ipsi fa-
ciliore uia construendi præcepta dare. Calumniabuntur,
scio, nonnulli institutum meum, indecorum Iurisperito,
& in foro quotidie uersanti, ad hæc leuicula sese dimit-
tere dictitantes. Id ego non magnifacio, qui sic animum
induxi meum, nihil indecorum esse docere, quod didicis-
se sit utile & honestum. Quam meam sententiam com-
pluribus bonis antea placuisse uideo, qui etiam Theolo-
gi, rem grammaticam tractauere. Neque enim Gram-
matices præstantiam quodq; maius quiddam & plane
angustius sit quàm uulgo, etiam ab his, qui suo iu-
dicio ualde sapiunt, putetur, ignorauerunt.

Vale, ex ædibus meis Vratisla-
uie, Calend. Ianuarii.

Anno.

M. D. XXXIIII.

A 3

*Immutabiles sunt et α ω υ sic dicuntur
quia manent fixa et immota in praeteritis
verborum*

PRIMAE

GRAMMATICES

Græcæ partis Rudimenta.

ALTERAE Græcorum sunt
viginti quatuor.

α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ.
λ. μ. ν. ξ. ο. π. ρ. σ. τ.
υ. φ. χ. ψ. ω.

Quæ in uocales & consonantes diuiduntur.

Vocales sunt septem, α. ε. η. ο. υ. ω.
Ex his longæ duæ, η & ω. Breues itidem
duæ ε & ο. Ancipites tres, α ι υ.

Est & alia uocalium diuisio, quædam
enim præpositiua, quædam uero Postpositiua
appellantur. Quod scilicet, in diphthongorum
constitutione uel præponantur, uel postponantur.

Præpositiua sunt, α. η. ε. ο. ω. Postpositiua
uero, ι. υ. In υ tamen diphthongo,
præpositiua locum obtinet.

Diphthong

*Alia uocabulum mutabile
mutabiles sunt. Mutabiles sunt
mutabiles: Mutabiles sunt α ε ω sic
dicuntur quia mutantur in præteritis
uocibus. H o m ω*

*Diuisio aut postpositiua quia in con-
stitutione diphthongorum postponuntur*

DE LITERIS.

Diphthongi autem sunt hæ, æ, œ, ei, eu, oi, ou, æ, η, ω, υι, ηυ, ωυ. Primæ sex propriæ cæteræ improprie uocantur.

Consonantes numerantur decem & septem, β. γ. δ. ζ. θ. κ. λ. μ. ν. ξ. π. ρ. σ. τ. φ. χ. ψ. Eas in semiuocales & mutas diuidimus. Causa nominis est, quod hæ imperfectius, illæ uero perfectius strepere uideantur.

Semiuocales octo, ζ. ξ. ψ. λ. μ. ν. ρ. σ. Hæ rursus diuiduntur in duplices tres, ζ. ξ. ψ. Continet autem ζ. σδ. ξ. κσ. ψ. πσ. In liquidas siue immutabiles quatuor, λ. μ. ν. ρ. & in σ. quod proprii cuiusdam iuris esse censetur, nempe neque duplex, neque liquida.

Mutæ nouem, β. γ. δ. κ. π. τ. θ. φ. χ. Diuiduntur in tenues tres, κ. π. τ. Medias totidem γ. β. δ. Et aspiratas tres, χ. φ. θ.

Ita uero inter se opponuntur.

κ.	γ.	χ.
π.	β.	φ.
τ.	δ.	θ.

*quod tenues
probus tenues
aspiratio non
tenues aspiratio
non possident*

Esset nunc de syllabis connectendis di-

A 4

*quia nihil
aspiratio non
habet
quod primum
et primum
spiritum habent*

DE ARTICVLO,

cendum, quod quia ad aliam Grammaticæ
partem, si diligentius persequi uelis, per-
tinet, iustumque requirit uolumen, & ad
partes orationis declinabiles uariandas (cu-
ius causa, præcipue hic labor suscipitur)
non ita multum facit, in præsentia omitte-
re consultius est uisum. In calce tamen ali-
qua subiungentur, in quibus puer exerce-
atur à præceptore, quo legere discat,

quo fut.
partes
articulo
nis
particuli
Est præpositionis declinabilis que nominibus
prepositionum
uel fut. in
quibus
omnium
nomine
Quod dupli
ci fut
articuli

Ex syllabis conficiuntur dictiones
quæ diuiduntur in partes octo. Neque e-
nim reperias dictionem aliquam, quæ non
sit, uel articulus uel nomen, uel pronomen,
uel uerbum, uel participium, uel aduerbi-
um, uel coniunctio, uel præpositio.

DE ARTICVLO.

Primum
omnium
de articulis
instituetur
oratio, quod eorum
usus non so-
lum in orationis
structura est,
sed etiam
in partium orationis
declinabilium
ua-
riatione, id quod
exemplis
postea
patebit.
Sunt autem
duplices,
Præpositiui,
qui
à Latinis
pronomina
articulabilia
appellan-
tur.

Primum omnium de articulis instituetur oratio, quod eorum usus non solum in orationis ^{structura} structura est, sed etiam in partium orationis declinabilium uariatione, id quod exemplis postea patebit. Sunt autem duplices, Præpositiui, qui à Latinis pronomina articulabilia appellantur.

DE ARTICVLO.

tur. Postpositiui, quos latine relatiua no-
minamus. *quod accidit*

Vtriusque accidunt, Genus, Nume-
rus, Casus & Declinatio. *quod fit*

Genera articulorum sunt tria, Mascu-
linum, Fœmininum, & Neutrum.

Numeri itidem tres, Singularis, Dua-
lis & pluralis, Dualis proprius est Græco-
rum, & Latinis ut superuacaneus non rece-
ptus. Vtuntur autem eo, cum & duobus,
uel de duobus sermo instituitur, id quod ex
Authoribus bonis deprehenditur facilius
quàm docetur. *quod sunt casus*

Casus quatuor, Nominatiuus, Geni-
tiuus, Datiuus & Accusatiuus. Vocati-
uum enim articuli non habent. Nam ω ,
quod uocatiuus, tam in structura orationis,
quàm in declinatione præponitur, articu-
lus non est, sed aduerbium uocandi.

Declinationes duæ, una ad formam
tertiæ, altera ad formam secundæ nominũ
in genitiuo non crescentium, quemadmo-
dum ex figura subiecto facile omnia per-
spiciuntur.

DE ARTICVLO.
PRAEPOSITIVI.

N. G. D. Ac. N. & Ac. G. & D.

M.	ὁ	ῥῦ	ῥῶ	ῥῶ	τῶ	<i>his 4to</i>
F.S.	ἡ	τῆς	τῆ	τῆν.	τῆ	τοῖμ.
N.	τῶ	ῥῦ	ῥῶ	τῶ	τῶ	τοῖμ

N. G. D. Ac.

P. οἱ ῥῖς ῥῶ
ἀνα τῶν τοῖς τῶ
τῶ ῥῖς τῶ

POSTPOSITIVI.

M.	οῦ	ῶ	οῦ	ῶ	οῖμ
F.	ῆς	ῆ	ῆν	ῆ	οῖμ
N.	οῦ	ῶ	οῦ	ῶ	οῖμ
P.	οῖς	οῖς	οῖς	οῖς	οῖς

Regula. Non te lateat in omnibus orationis partibus declinabilibus in duali numero, Nominatiuum & Accusatiuum, Genitiuum & Datiuum conuenire.

DE NOMINE.

Nomini accidunt sex, Genus, Species, Figura, Numerus, Casus & declinatio

est finalis Gene

DE NOMINE

Genera nominum sunt quinque, Masculinum ut ^{hic platu} ὁ ἀλλήλων, ^{hinc hae} Femininum ut ἡ ἀρετή, Neutrum, ut τὸ δάσος, ^{hinc hae} Commune ut ὁ ἀετός, ^{hinc hae} Promiscuum ut ὁ ἀετός, ἡ χελιδὼν ^{hinc hae}.

Species duae, Primitiua, ut ^{hinc hae} ἀνθρώπος. Deriuatiua, ut ^{hinc hae} ἀνθρώπινος. Haec in species alias subdiuiditur, quas aliquantulum progressus in secundo Urbani uidere poterit.

Figurae duae, Simplex, ut ^{hinc hae} ἰσῶς. Composita ut ^{hinc hae} φιλιππος. Nam decompositam, ut a Graecis definitur, pro figura non recipio, sed ad speciem deriuatiuam magis pertinere puto.

Numeri iidem qui in articulis, similiter & casus, nisi quod nomina uocatiuum praeterea habent. *DE DECLINATIONIBVS.*

Declinationes nominum sunt quinque Quatuor (quia Genitiuus Nominatiuus syllabarum numero par manet) parisyllabicae dicuntur ^{hinc hae} ἀνείξας ἀνείξου. Quinta uero imparisyllabica. Nam Genitiuus Nominatiuum una syllaba superat & excedit ^{hinc hae} ἀίξας ἀίξου.

De

DE NOMINE

communem quandoque α nominatiuo uariat, secundum Atticos tamen nominatiuo semper est similis. Dualis uero & pluralis semper similis existit vocalis

ΑΣ   Παράδειγμα   ΗΣ

S. N. ὁ ἀνείας. G. τοῦ ἀνείου. D. τῷ ἀνείῳ.
 Ac. τὸν ἀνείαν. V. ὃ ἀνεία. Et Attice ὦ ἀνείας.
 Dual. N. & Ac. τῶ ἀνείῳ, G. & D. τοῖν ἀνείῳ. V. ὦ ἀνείῳ.
 Plura. N. οἱ ἀνείαι. G. τῶν ἀνείων. D. τοῖς ἀνείαις.
 Ac. τοὺς ἀνείας. V. ὦ ἀνείαι.

DE SECUNDA DE clinatione.

Secunda declinatio est nominum foeminarum tantum in α & η exeuntium. Reliquos casus forma α' nominatiuo, mutando α uel η iuxta figuram sequentem.

N. G. D. Ac. V.   N. Ac. G. D.

	α	αι	α		
S	ης	η		D.	αι
	η	ηυ	η.		αιρ
		N.	G.	D.	Ac.
					ἡ μούσα
P.	αι	ων	αις	αις	V. αι
					ἡ τιμή

DE NOMINE

Excipiuntur nomina in α purum, ρα, δα, θα, exeuntia. Nam genitium formant in ω, & datium in α. α purum, adpellatur ante quod uocalis, uel per se, uel in diphthongo immediate reperitur.

α purū)	[	μαία	μαίας	μαία	θέα	θέας	θέα	.
ρα	ut	ἡμέρα ἡμέρας ἡμέρα.						
δα		λίδα λίδας λίδα						
θα	]	κισαίθα κισαίθας κισαίθα						

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

fem:

N. S. ἡ μουσα. G. τῆς μουσῆς. D. τῇ μουσῇ. Ac. τὴν μουσαν. V. ᾧ μουσα. Dual. N. & Ac. τὰ μουσα. G. & D. ταῖν μουσαι. V. μουσα. Plural. N. αἱ μουσαι. G. τῶν μουσῶν. D. ταῖς μουσαις. Ac. τὰς μουσαις. V. ᾧ μουσαι.

DE TERTIA DE clinatione.

Tertia declinatio, est nominum Masculinorum, Foemininorum, communium in ω, & Neutorum in ον, ut λόγος, ἡ οὐδὸς, ὁ κῆρ, ἡ ἀνθρωπος, ἡ ξύλον. Reliquos casus forma α nominatiuo, mutando ω uel ον iuxta figuram sequentem,

F. C.

N, G,

DE NOMINE.

N. G. D. Ac. V. N. & Ac. G. & D.

ος ε D. ω. οινς
ου ω̄ ον.

ον ον
N. G. D. Ac. V.

οι ουσ οι.
P. ων οισ.

α α α ο λόγος
REGVLA GENE^{το ξύλον}
ralis.

Nominatiuus, Accusatiuus, Vocatiuus, nominum neutri generis in omni numero conuenit.

*το ξύλον
Dual: οινς
Plural: οινς*

μασκι: ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

S. N. ο λόγος. G. του λόγου; D. τω λόγῳ.
Ac. εν λόγῳ. V. ὦ λόγε. & ὦ λόγε Attice
Dual. N. & Ac. τῷ λόγῳ. G & D. τοῖν λόγῳ
Plural. V. ὦ λόγῳ. Plural. N. οἱ λόγοι. G. τῶν λόγων.
D. τοῖς λόγοις. Ac. τοὺς λόγους. V. ὦ λόγοι.

*attici
haserum
μετ' ἑσέ: Νο
hominem.*

οὐκ ἔστι S. N. τ' ξύλον. G. του ξύλου. D. τῷ ξύλῳ.
Ac. τ' ξύλον. V. ὦ ὕλον. Dual. N. & Ac. τῷ ξύλῳ.
G. & D. τοῖν ξύλοι. V. ὦ ξύλοισι.

*Observatio Hanc declinationem Atticorum esse inuenimus & tunc finit d.
 declinationis scilicet uolendo ubi a in id oi in id substatendo 1st ou in id
 ab ipso u / Neutrorum quod a iniquat in id. Pro re primitiua conuersione ut menēde
 ωδ = si fuerit in 3 declinationis a longum menēde id in 4 id in e. hinc uincat ut Vite
 ἀφ᾽ οὗ
 ἀφ᾽ οὗ
 ἀφ᾽ οὗ*

DE NOMINE

Plural. N. τὰ ξύλα. G. τῶν ξύλων
 D. τοῖς ξύλοις. Ac. τὰ ξύλα. V. ὧ ξύλα.

DE QVARTA DE
 clinatione.

Quarta declinatio tota Attica est, no-
 minum scilicet, Masculinorum, Fœmini-
 norum, & communium in ωσ, & Neutro-
 rum in ων ut ὁ μενέλεωσ, ἡ ἀλωσ, ὁ & ἡ ἔυγεωσ,
 ἔϋγεων. Cæteri casus formantur à nomina-
 tiuo mutando ωσ in ων iuxta figuram sequē-
 tem.

	N.	G.	D.	Ac.	V.
S.	ωσ	ω	ω	ων	ωσ
P.	ω	ω	ω	ωσ	ω
		ω	ω	ωσ	ω
		ω	ω	ωσ	ω

Παραδειγμα.

S. N. ὁ μενέλεωσ. G. του μενέλεω. D. τοῦ μενέλεω.
 Ac. τὸν μενέλεω. V. ὧ μενέλεω.
 Dual. N. & Ac. τὼ μενέλεω. G. & D.

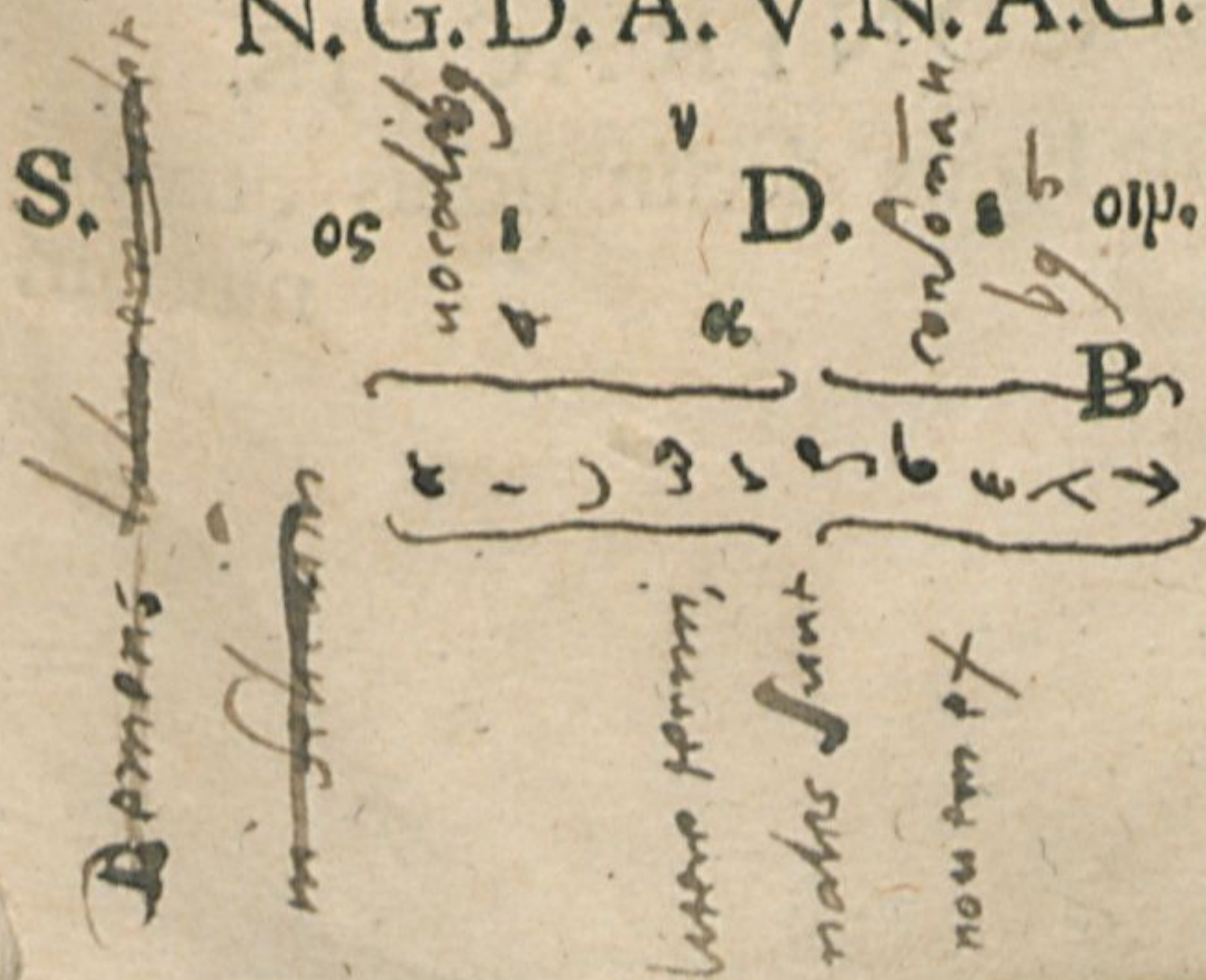
DE NOMINE.

& D. τοῖν μενέλεων. V. ὦ μενέλεω. Plural.
 N. οἱ μενέλεω. G. τῶν μενέλεων. D. τοῖσ.
 μενέλεωσ. Ac. οὗ μενέλεωσ. V. ὦ μενέλεω.

DE QUINTA DE- clinatione.

Quinta declinatio, quæ imparisyllabi-
 ca appellatur, omnia complectitur gene-
 ra, & tam varias habet terminaciones obli-
 quorumq; formationes, ut compendio in-
 dicari pueris nequeat. Quare eis consulo,
 ne de his initio sint solliciti quærent inte-
 rim ex præceptoribus & lexico. Nam quæ
 passim traduntur regulæ, non nisi à proue-
 ctioribus intelliguntur. Imò certam
 eius cognitionem non nisi ex frequenti au-
 thorum lectione cognosces. Tyronibus ita-
 que operam dantes, qualemcunque for-
 mam describemus, post aliquando exacti-
 us tractaturi.

N. G. D. A. V. N. A. G. D.

DE NOMINE

	N.	G.	D.	Ac	V.
	ες		ξι	ας	ες.
P.		ων	φι		
	α		σι	α	α.

Παράδειγμα

αυτης S. N. ^{αιακ} ο'αιακ. G. του'αιανρος. D. τω'αιαντι.
Dati; plura A. εν'αιαντα V. ω'αιαν & ω'αιας, Attice.
αυτσα Dual. N. & Ac. τω'αιαντε. G. & D. ριν
uel αν αιαντων. V. ω'αιαντε. P. N. οι'αιαντες. G.
δσει των'αιαντων D. ρισ'αιασι. Ac. τω'αιαντασ. V.

Χ' αιωνι ω'αιαντες.
παιδιο (singular, αἰωνι)
φοι, η βασιλευς βασιλευδι
βασ βασι ητις καφηχι
κικλωψ ο δημοσθενης, του δημοθενεσ τω δημοθενει, εν δη
κικλωψ μοσθενεα, ω δημοθενεσ, & δημοθενησ. D. τω δη
αλσ αλδ, μοσθενεε ριν δημοθενεσιν, ω δημοθενεε. Plural.
ελμησ οι δημοθενεσ των δημοθενεσ ρισ δημοθενεσι τω
ελμησ, χα, δημοθενεασ, ω δημοθενεεσ.
ριεις, καφει
σι.

ALIVD

Plura exempla adduces diligens praeceptor ut huius declinationis uarietatem pueris ostendat & inculcet.

DE CONTRACTIS.

Nomina huius declinationis quae genitium

DE NOMINE

genitiuum format in os purum, hiatus uis
 tandi caussa nōnunquam contrahuntur, id
 quo pacto fiat, octo ostendetur formulis.
 Eas si uoles appellare declinationes contra
 ctas per me licet, modo memineris eas ori
 ri ex quinta, & uelut partem eius esse.

*qui in omibz
 dignis in uerbo
 dicitur ut
 accidit in
 ultimis ut
 penultimis
 qui b
 ut eucul*

PRIMA

Prima est nominum in HS, ES, OS, quorum
 Genitiuus exit in EOS. Contractiones, figura
 sequens docet.

N. G. D. Ac. V. N. Ac. G. D.

		H			
EO		EO	EO		
	EO	EI		H	EIP.
	EOO	EI	D.	EE	EOIP.
EO		EO	EO		
OO		OO	OS.		
	N,	G.	D.	Ac.	
	EIO			EIO	
	EOO			EOO	
P.		OV			
	H	EOV	EOI	H.	
	EO			EO.	

B 2

TI.
e.
ōiv
I.
7.
DH
DH
I.
ōv
ce
ie
e
m

DE NOMINE.

Quo res fiat clarior exemplum subiij-
ciam, atq; ita quod in figura significatur, re
expressum uidebit puer, exercitatusq; & pre-
ceptore, in ceteris eadem ratione uersabi-
tur. ὁ δημοσθένος, τὸ δημοσθένης. Contracte,
δημοσθένος τῷ δημοσθένει. Contracte δημο-
σθένη τὸν δημοσθένα, Contracte, δημοσθένη.
ὡ δημοσθένος, & δημοσθένης attice Dual. τὼ δη-
μοσθένες, Contracte, δημοσθένεσσιν, τοῖν δημοσθένεσσιν,
Contracte, δημοσθένεσσιν. Pluraliter οἱ δημο-
σθένες, Contracte, δημοσθένεις. τῶν δημοσθέ-
νέων. Contracte, δημοσθένων. τοῖσ δημοσθένεσι,
τῶν δημοσθένεσσιν. Contracte, δημοσθένεις.

Vocatiuus nominatiuo similis est.

εα in plurali numero positum, quod in
n contrahitur, respicit nomina in εσ uel οσ
neutri generis, ut τὰ ἀληθέα & τὰ τεῖχα.

SECUNDA per i.

Est nominum in ισ & ι, quorum geniti-
uus cōmuniter in ιος exit. Fit uero contra-
ctio, ut sequitur, in tribus tantum casibus,
nempe, Datiuo singulari, Nominatiuo &
Accusatiuo plurali cum quibus Vocatiuus
etiam conuenit.

N. G.

DE NOMINE.

N. G. D. Ac. V.

	ΙϞ.			ΙV.	
S.	ΙϞϑ	ΙΙ.	Ι.	D.	ΙΕ
	Ι		Ι		ΙΟΙV

N. G. D. Ac.

	ΙϞ.		Ιϑ.
P.	ΙϞϑ		ΙϞϑϑ
		ΙΩV	ΙϞΙ.
	Ι		Β
	ΙϞ		ΙϞ.

ἡ πόλις, ὁ σίγηπι.

Huius declinationis nomina Ionice declinantur per εος, quod cum fit, contrahentur in dictis casibus & nominatiuo duali ad formam formulæ primæ, ut ἡ πόλις, τὸ πόλιος. Et Ionice πόλεος, τῆ πόλιι. Contracte, πόλι, Ionice πόλει. Contracte πόλει &c.

TERTIA.

Est nomenclum in εος, quæ similiter contrahuntur in Dativio singulari, & Nominatiuo & Accusatiuo plurali.

B 3

*regula e quædam
cum p & om. r. i. u. o
Sim. p. o. i. u. o.
paciuntur. Sim. p.
Sim. o. i. u. o. d. u.
u. i. s. et p. u. r. a. t.
is paciuntur.
ad si non patiuntur
r. Sing. u. l. o. n. i. s. n. e. c.
i. e. n. t. i. paciuntur.*

bij
, re
pre
bia
te,
μο=
ένη.
δ'η=
ε'ε'ε=
μο=
τε=
εσι,

in
οσ

ti
ra
is,
&
us

Γ.

DE NOMINE.

N. G. D. Ac. V.

ει
εισ' εος ει εκ ευ D. εε εοιη.

N. G. D. Ac.

P. εις
εεσ' εων ευσι εασ'.

ο βασιλεύς, του βασιλέος, τω βασιλεί. Contra
ετε, βασιλει.

QVARTA.

Ea est in nominibus in ας uel ρας neu-
tri generis, quorum genitiuus exit in τος,
abiectione uero τ in αος. ε κρέας. τδ κρέατος. Et
per abiectionem, κρέαος, ε κέραος, τδ κέρατος,
Et per abiectionem, κέραος. In his contra-
ctiones fiunt, ut sequitur.

N. G. D. Ac. V. N. Ac. G. D.

αο
ωσ' αε α αων
αος αι ασ ας. D. αε αοημ
ρασ

N G. D. D.

P. α ων α
αων ασι αα.

Quinta

DE NOMINE.
QVINTA.

Est nomenclum in $\alpha\iota\varsigma$ in $\omicron\omicron\varsigma$ genitium fa-
cientium. Contractionem patitur in nomi-
natio & accusatio plurali, ut sequitur.

	N.	G.	D.	Ac.	(NH	GD
S.	$\alpha\iota\varsigma$	$\omicron\omicron\varsigma$	$\alpha\iota$	$\omicron\upsilon\upsilon$.	D.	$\alpha\epsilon$ $\omicron\alpha\iota\upsilon$.
	N.	G.	D.	Ac.		
	$\alpha\iota\omega$			$\alpha\iota\omega$.		

P. $\alpha\epsilon\varsigma$ $\alpha\omega\upsilon$ $\alpha\upsilon\alpha\iota$ $\alpha\alpha\varsigma$
 $\beta\omicron\upsilon\varsigma$ $\beta\omicron\alpha\alpha$. Nomenclatio plurali $\beta\omicron\epsilon\alpha$. Et
 Contracte, $\beta\omicron\upsilon\alpha$.

SEXTA.

Est nomenclum foeminarum in ω & $\omega\alpha$
 quorum genitium exit in $\omicron\omicron\varsigma$, ut η $\lambda\eta\tau\omega$, $\tau\eta\varsigma$ *matr. ap. d. u.*
 $\lambda\eta\tau\omicron\omicron\varsigma$, η $\alpha\iota\delta\omega$, $\tau\eta\varsigma$ $\alpha\iota\delta\omicron\theta$ *et d. u.*

Huius declinationis nomina Heterocli-
 ta sunt, in singulari numero declinationis
 Quintae (quae sola contractionem recipit)
 in duali & plurali declinationis tertiae pari-
 syllaborum.

	N.	G.	D.	Ac.	
	ω				
S.	$\alpha\iota\omega$	$\alpha\iota$	ω .	D. ω $\alpha\iota\upsilon$.	P. $\alpha\iota$ $\alpha\upsilon\alpha\iota\varsigma$ $\alpha\iota\omega$.
	$\omega\alpha$.				

DE NOMINE.

ἡ λητώ, τ' λητόος. Contracte. λητούς &c. 1

SEPTIMA.

Ea est nominum in *us* & *u* acutum, quorum genitiuus exit in *εος*, ut ἡδύς, ἡδέος, & ἡδύ, τ' ἡδέος. Dicitur autē acutum propter notā accentus acuti, quam supra se habet. Contrahuntur uero in datiuo singulari, nominatiuo & accusatiuo plurali, ut sequitur.

N. G. D. Ac.

	<i>us</i>		<i>u</i>	
		ει		
S.	εος	εἶ	D.	εσ σοιμ
	<i>u</i>		<i>u</i>	

N. G. D. Ac.

	εις		εις
	εος		εος
P.		εων	εσι.
	η		η
	εα		εα

ἡδύς, ἡδέος, δέοι. Contracte ἡδει &c.

OCTAVA.

Est nominum in *us* & in *u* grauitorum scilicet, quod nullius accentus notam habet (ita libet in praesentia docendi causa definire)

DE PRONOMINE.

Species à Grammaticis traduntur quinque, quod & si inepte, si rem spectes fiat, docendi tamen causa eos sequar. Primitiua, Possessiua, Demonstratiua, Relatiua & cōposita.

Personæ tres, Prima ut ἐγώ, Secunda ut σύ, Tertia ut ἐκεῖνος. Cætera ex eorum declinatione, quæ plerumq; irregularis est cognosces.

primatiua Primitiua sunt tria, quæ declinantur *tria* hoc modo.

prima S. N. ἐγώ G. ἐμοῦ, D. ἐμοί Ac. ἐμέ
 Dual. N. Ac. ἡμεῖς G. & D. ἡμῶν Ac. ἡμῶν
 Plural. N. ἡμεῖς G. ἡμῶν D. ἡμῖν Ac. ἡμᾶς

Secunda S. N. σύ G. σου D. σοί Ac. σε
 Dual. N. & Ac. σφῶ G. & D. σφῶν Ac. σφῶν
 Plural. N. ὑμεῖς G. ὑμῶν D. ὑμῖν Ac. ὑμᾶς

Est in S. N. οὗ G. οὗ D. οὗ Ac. εἶ Dual.
minatus N. & Ac. σφε G. & D. σφῶν Plural. N.
us in u σφῆ G. σφῶν D. σφῶν Ac. σφᾶς
atris in h σφῆ G. σφῶν D. σφῶν Ac. σφᾶς
signifi σφῆ G. σφῶν D. σφῶν Ac. σφᾶς
atris in h σφῆ G. σφῶν D. σφῶν Ac. σφᾶς
ecotabadios σφῆ G. σφῶν D. σφῶν Ac. σφᾶς
sic in m σφῆ G. σφῶν D. σφῶν Ac. σφᾶς

Tabadios Possessiua, quæ à primitiuorum numeris deducuntur octo, ut ἐμός, ἡμῶν, τοῦ, ἡμῶν, ἡμῶν, ἡμῶν, ἡμῶν, ἡμῶν

DE PRONOMINE.

^{ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις}
 ἡμετέροις, σός, σφωίτερος, ἡμετέροισ' ἑός, σφέτερος.
 Quorum declinatio imitatur secundam & tertiam nominum.

- M. ^{ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις ἡμετέροις}
 ἡμετέροισ', ἡμετέροισ', ἡμετέροισ', ἡμετέροισ'
 &c.
- F. ^{ἡμετέροισ' ἡμετέροισ' ἡμετέροισ' ἡμετέροισ'}
 ἡμετέροισ', ἡμετέροισ', ἡμετέροισ', ἡμετέροισ'
 &c.

Demonstratiua duo οὗτος, & ἐκεῖνος, in quibus quia uariationis nonnihil est, ea per omnia genera persequar.

- M. ^{ὁὗτος ὁὗτος ὁὗτος ὁὗτος ὁὗτος}
 οὗτος, τούτου, τούτῳ, τούτου, ὡς οὗτος
- D. ^{τούτῳ τούτῳ}
 τούτῳ, τούτῳ.
- P. ^{οὗτοι οὗτοι οὗτοι οὗτοι οὗτοι}
 οὗτοι, τούτων, τούτοις, τούτοις.
- F. ^{αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς}
 αὐτῆς, ταύτης, ταύτη, ταύτη, ὡς αὐτῆς.
- D. ^{ταύτῃ ταύτῃ}
 ταύτῃ, ταύτῃ.
- P. ^{αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν}
 αὐτῶν, ταύτων, ταύταις, ταύταις.
- N. ^{οὗτος οὗτος οὗτος οὗτος οὗτος}
 οὗτος, οὗτου, οὗτῳ, οὗτος, ὡς οὗτος.
- D. ^{οὗτῳ οὗτῳ}
 οὗτῳ, οὗτῳ.
- P. ^{ταύτῃ ταύτῃ ταύτῃ ταύτῃ ταύτῃ}
 ταύτῃ, οὗτῃ, οὗτῃ, ταύτῃ.
- M. ^{ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος}
 ἐκεῖνος, ἐκεῖνος.
- F. ^{ἐκεῖνη ἐκεῖνη ἐκεῖνη ἐκεῖνη ἐκεῖνη}
 ἐκεῖνη, ἐκεῖνης.
- N. ^{ἐκεῖνο ἐκεῖνο ἐκεῖνο ἐκεῖνο ἐκεῖνο}
 ἐκεῖνο, ἐκεῖνος.

Reliqua persequere ad formam nominum secundae & tertiae declinationis.

DE PRONOMINE.

Relativum unum, quod declinatur secundum formam secundæ & tertiæ declinationis.

<i>hujus pro</i>	M.	<i>αὐτός, αὐτή, αὐτό.</i>	<i>Qua: w, m, p H</i>
<i>hujus pro</i>	F.	<i>αὐτῆς, αὐτῆ, αὐτῆν & c.</i>	<i>Qua: ta ten</i>
<i>est siam sic</i>	N.	<i>αὐτός, αὐτή, αὐτό.</i>	<i>Qua: o: meta ton tis</i>

Composita pronomina sunt tria cuius personæ unum respondens. Nominatiuo singulari carent. Declinantur uero ut sequitur.

<i>ego ipse</i>	M.	<i>ἐμαυτῶν, ἐμαυτῶ, ἐμαυτῶν.</i>	} <i>prima persona</i>
<i>duo</i>	F.	<i>ἐμαυτῆς, ἐμαυτῆ, ἐμαυτῆν.</i>	
<i>duo</i>	N.	<i>ἐμαυτῶν, ἐμαυτῶ, ἐμαυτῶ.</i>	
	M.	<i>σεαυτῶν, σεαυτῶ, σεαυτῶν.</i>	} <i>secunda persona</i>
	F.	<i>σεαυτῆς, σεαυτῆ, σεαυτῆν.</i>	
	N.	<i>σεαυτῶν, σεαυτῶ, σεαυτῶ.</i>	

Hæc duo pronomina numerum dualem & pluralem compositum non habent, sed eorum loco primitiuis utimur & relatiuo, *αὐτῶν, αὐτῶν & c.*

M.	<i>εαυτῶν, εαυτῶ, εαυτῶν.</i>
F.	<i>εαυτῆς, εαυτῆ, εαυτῆν. & c.</i>
N.	<i>εαυτῶν, εαυτῶ, εαυτῶ.</i>

De Verbo.

DE VERBO

Verba Græcorum trifariam terminantur in prima persona præsentis indicatiui, uel in ω , uel in $\mu\alpha\iota$, uel in $\mu\iota$.

Quæ in ω exeunt, partim actiua, ut $\tau\acute{\upsilon}\nu\omega\upsilon\tau\omega$ *scribo*
 $\pi\tau\omega$, partim neutra sunt ut $\acute{\upsilon}\gamma\iota\acute{\alpha}\iota\omega$. *sanctus sum*

Quæ in $\mu\alpha\iota$, partim passiua ut $\tau\acute{\upsilon}\pi\tau\omega$ *uideretur*
 $\mu\alpha\iota$, partim media (quæ ad latinorum morem communia appellari possunt) iam actiue iam passiuè posita, id quod constructio indicat, ut $\tau\acute{\upsilon}\pi\tau\omega\mu\alpha\iota$ *se*, & $\tau\acute{\upsilon}\pi\tau\omega\mu\alpha\iota$ *sed* $\sigma\acute{o}\upsilon$. *uobis* $\tau\omega\upsilon$
partim deponentia, ut $\mu\acute{\alpha}\chi\omega\mu\alpha\iota$ *signo*

Quæ in $\mu\iota$ partim actiua, ut $\tau\acute{\iota}\theta\mu\iota$, *paro*
partim neutra, ut $\iota\eta\mu\iota$, $\tau\acute{\omega}\pi\omega\upsilon\epsilon\upsilon\omicron\mu\alpha\iota$. *facio*

Ex his apparet uerbis quinque esse genera, Actiuum, Passiuum, Medium, Neutrum, Deponens.

Præter genus alia septem habet accidentia, Modum, Speciem, Figuram, Numerum, Personam, Tempus & coniugationem.

Quinque sunt modi, Indicatiuus, ut $\tau\acute{\upsilon}\nu\omega$
 $\pi\tau\omega$, Imperatiuus, ut $\tau\acute{\upsilon}\pi\tau\epsilon$. *optatiuus*, ut $\tau\acute{\upsilon}\pi\tau\omega\mu\iota$,
 $\tau\acute{\upsilon}\pi\tau\omega\mu\iota$, Subiunctiuus, ut $\tau\acute{\upsilon}\pi\tau\omega$ *infinitiuus*, ut $\tau\acute{\upsilon}\pi\tau\epsilon\iota\omega$. *uideretur*

DE VERBO.

Species duæ. Primitiua ut ἀρδω. Deriua
tiua, ut ἀρδένω. *rigo*

Figuræ duæ (nam decompositam in no-
minibus docui reiiciendam) Simplex ut
ποίηω. Composita πρὸς ποιέω. *ut lico ex quo i ro*

Numeri ut in nominibus tres. Singula-
ris ut τύπω. Dualis, ut τύπτερον. Pluralis ut
τύπτερον. *ut lico*

Personæ ut in pronomibus tres. Pri-
ma τύπω. Secunda τύπτερος. Tertia τύπτερος.

Tempora sex. Præsens ut τύπω. Præ-
teritum imperfectum, ε' τύπτερον. Præteritum
perfectum τετύφα. Præteritum plusquam
perfectum, ε' πετύφειν. Indefinitum (quod Græ-
cis peculiare est, & præteriti perfecti signifi-
catum obtinet) duplex est. Primum ε' τυψα.
Secundum ε' τυπτον. Futurum similiter du-
plex. Primum τυψω. Secundum τυψω.

Coniugationes uerborum sunt octo,
quatuor eorum quæ in ω exeunt, quatuor
eorum quæ in μι terminantur. Nam quæ
in μι sunt, quia uel istorum passiuæ sunt &
media uel deponentia, ijs similia, eodem re-
ferantur.

De uerbis

Indefinitum
præteritum
significat
rem præteritam
omodo ut in iis aut
omodo complete tantum

n m e n i m y d .
DE VERBO *si distinctiva lit*
DE VERBIS IN *ue dicitur quod*
per se quod per
quod dicitur verbum
ω uel ομαι.

Verbum dicitur eius esse coniugatio-
 nis, cuius distinctiua ω uel ομαι finale præsen-
 tis indicatiui immediate præcedit. Quæ ue-
 ro distinctiua literæ sint cuiusq; coniugatio-
 nis subiecta patefaciet figura.

Distinctiua sunt con-
 iugationis.

	Præsentis.	Fut.	Præteriti perf.
Primæ.	ω β φ π		ϕ
Secundæ.	κ γ χ κτ ζ σ σ ττ.	ξ	χ
Tertiæ.	τ δ θ ω purum σ		κ.
Quartæ.	λ μ ν ρ	λ μ ν ρ	ε

Quare si quærat, cuius coniugationis
 sit τυπτω, dices primæ, quia ante ω finale ha-
 bet π, quod reperitur in ordine distincti-
 uarum primæ coniugationis. Sic μάχομαι
 secundæ coniugationis est, quia ante ομαι fi-
 nale habet χ, quod reperitur in ordine dis-
 tinctiuarum eius coniugationis

ω pu

signes
dur.
Quia distinctiua
primæ 23 4 coniuga
tionis ω uel ομαι

DE VERBO.

Ω purum autem dicitur, quod immedia-
te præcedit uocalis, uel sola, ut ^{facto} ποιέω, uel in
diphthongo, ut ^{αυξω} ακουω. Sunt tamen uerba
nonnulla, quæ in præsentis futuri distincti-
uam habent, ut ^{αυξω} αυξω, ^{αλεξω} αλεξω & ^{εψω} εψω. Sed sunt
uerba, adfecta per uocalis elisionem, ab αυ
ξεω, αλεξεω, & εψεω.

DE INDICATIVO

uerborum in ω.

De formatione præteriti
imperfecti.

Præteritum imperfectum formatur à
præsentis persona prima singulari, uerten-
do ω finale in ον, & augendo principium si
opus sit.

Nam si præsens incipit à consonante,
adsumitur in principio uerbi ε, idque uoca-
tur augmentum syllabicum, ut ^{τυπω} τυπω, ^{ετυπων} ετυ-
πων, ^{γραφο} γραφο, ^{εγραφον} εγραφον.

Sin autem à uocali uel diphthongo mu-
tabili incipit tum conuertitur breuis, uel an-
ceps in suam longam, quod clarius osten-
dit figura sequens.

Vocales

DE VERBO

Vocales mutabiles,

$\left. \begin{matrix} \alpha \\ \epsilon \\ \omicron \end{matrix} \right\} \text{Conuertitur in } \left\{ \begin{matrix} \eta \\ \iota \end{matrix} \right. \int \begin{matrix} \text{ἐλευω, ηλευω.} \\ \text{ἐλεεω, ηλεεω.} \\ \text{ονομασω, ονομασοειον.} \end{matrix}$

Diphthongi mutabiles.

$\left. \begin{matrix} \alpha\iota \\ \omicron\iota \\ \alpha\omega \end{matrix} \right\} \text{Conuertitur in ut } \left\{ \begin{matrix} \eta \\ \omega \end{matrix} \right. \int \begin{matrix} \text{αιρω, ηρω.} \\ \text{οικτειρω, οικτειρω.} \\ \text{αυλεω, ηυλεω.} \end{matrix}$

εὐ Attice

υοπηθ
ηυ ευδω, ηυδορ.

Si uero praesentis initium ab alia uocalli uel diphthongo, nempe, η ι υ ω ε ι ου ευ, fuerit, initio nulla mutatio erit, sed ω tantummodo uertitur in ου ut ηχεω, ηχεον, ιππευω, ηππεσορ, εικαζω, εικαζον, ουταω, ουταον, ευδω, ευδον.

EXCEPTIONES DVAE.

Excipiuntur primo uerba quaedam, quae quamuis ab ε incipiant, illud tamen in imperfecto in ε non mutant, sed adsumunt

C

DE VERBO

ad idipsum dipthongus fiat ἔχω ἔχον, ἔπω ἔπον, ἔλω
ἔilon, εἶπωμαι, εἶπόμην, ἔσηκω, εἶσηκον, ἐστίαω, εἶστία-
ον, ἔαω ἔαον, ἐρπύζω, εἶρπυζον, ἔλκω, ἔιλκον, ἔλκω,
ἔιλκον, ἔρπω, εἶρπον, ἐρύω, ἔρυσον, ἐστίζω, εἶστίζον,
ἔστω ἔωστα, ἔω εἶμαι, ἐργάζομαι, εἶργάζομαι.

Secundo uerba nonnulla, quæ oi dip-
thongum omnino non mutant, οἴομαι οἴω-
θην, οἴμέω οἴμησα, οἴνωω οἴνιζω οἴσσεω οἴωνιζομαι,
οἴωνοσκοπέω, οἴωνοπολέω, οἴακίζω, οἴακονομῶ, οἴα-
κοσσοφῶ.

Est præterea notandum uerba ἀρ incia-
pientia augmenti causa, non solum adsu-
mere ε, uerumetiam ρ geminare, ut ῥίπτω
ῥρρίπτον, ῥέσκω ῥρρεσκον.

DE INDEFINITO

secundo.

Indefinitum secundum nos ἀ præteri-
to imperfecto formamus, secuti Ricardum
Crocum præceptorem nostrum, ea enim
formandi ratio facilius nobis esse uidetur,
quàm si ab indefinito primo ducatur.

Fit ab imperfecto, si ante ον finale πη ητ,
λλ, μν reperitur, abiiciendo posteriorem
conso-

DE VERBO

consonantem, penultimam considerando,
quemadmodum infra docebitur.

}	τ	ε' τυπῆον, ε' τυπῶρον.
}	τ	ε' πικτον, ε' τεκορον.
}	λ	ε' φαλλον, ε' φαλον.
}	ν	ε' καμνον, ε' καμορον.

~~βλαπῆω, ε' βλαπῆον, ε' βλαβορον.~~

Excipitur à κρυπῆω, ε' κρυπῆον, ε' κρυβορον.

regula κάλυπῆω, ε' κάλυπῆον, ε' κάλυβορον.

~~σκαπῆω, ε' σκαπῆον, ε' σκαβορον.~~

DE PENULTIMAE CON- sideratione.

In omni indefinito secundo formando
est praeterea penultima imperfecti consy-
deranda, & si in aliquam ex subiectis regu-
lis inciderit, iuxta eius praescriptum mutan-
da.

REGVLA I.

Si in penultima imperfecti η ω αι αυ fue-
rit, in indefiniti secundi formatione uertas-
tur in α.

DE VERBO

η ἔληθον ἔλαθον.

ω ἔτρωγον, ἔτραγον.
uertitur in α

αι ἔδαιον, ἔδαον.

ου ἔπαυον ἔπαον.

REGVDA II.

Sic *ευ* uel *ει* diphthongum in penultima habet imperfectum, in indefiniti secundi formatione *ε* abiicitur.

ευ ἔλευθον ἠλήθον.

abiicit *ε*

ει ἔπειθον ἔπιθον.

REGVDA III.

Si imperfectum in penultima habet *ε* uel *ει* præcedente liquida, quæ subiuncta est alteri consonanti, uel sequente immediate liquida, mutabitur *ε* uel *ει* in *α*.

ε ἔπλεκον, ἔπλακον.

præcedente liquida
subiuncta alteri conso-
nanti, uel sequente in α

ει ἔσπειρον, ἔσπαρον.

Exceptio

DE VERBO
EXOEPTIO I.

A prima regula ^{κλιμας τριση} parte excipitur ἔφλεον & ἔβλεπον, nam in his nulla mutatio fit, quamuis præcedat liquida subiuncta alia consonanti, sed conuenit imperfectum & indefinitum secundum.

EXOEPTIO II.

Secundo excipiuntur trisyllaba quartæ coniugationis, quæ et diphthongum, quamuis sequatur liquida, in α non uertunt, sed solum abiciunt ut ἔχειω, ἡγειρον, ἡγερον, ὄφει-
λω, ὠφειλον, ὠφελον.

REGVDA III.

Si imperfectum exit in αον uel εον, in in-
definiti secundi formatione abicitur α
uel ε.

αον	α	^{λαμδα} εβοαον	^{λαμδα} εβοου
	abicit	^{φει} εποιεον	^{φει} εποιου
εον	ε	εποιεον	εποιου

REGVDA M

Verba habentia ante ον imperfecti οσ τ
?. Siquidem secundæ coniugationis fue-
rint, uertunt eas in indefiniti secundi for-

DE VERBO *1 a u v s*

vocali uel diphthongo initiali indefiniti in
eā^{lute} quę præsentis initiū existit, aut abiecto
e, quod in imperfecti formatione, adsump-
tum fueart, *ορυω, ωρυωον, ωρυτον, ορυγω, τυπω*
τω, ε' τυπων, ε' τυπον, τυπω οικτειρω, οικτειρον, οικτα
*ρον, οικταρω. *miscebo**

Quamobrem deficienti peculiari indefi-
nito secundo, deficit etiam futurum secun-
dum.

DE FUTURO PRIMO trium primarum coniuga- tionum.

Futurum primum, coniugationis pri-
mæ secundæ & tertię, formatur à prima
persona præsentis, mutando distinctiuam
præsentis in distinctiuam futuri, iuxta figu-
ram superius positam *τυπω, τυψω, λεγω, λεξω,*
ω λησω, ω λησω.

EXCEPTIONES.

Excipe uerba in ω purum tertię coniu-
gationis, ut quę futurum non per distincti-
uæ mutationem, sed per eius nempe σ ad-
sumptionem, ante ω finale præsentis ab eo
deducunt, *παυω, παυσω βασιλευω, βασιλευσω*

DE VERBO

Attamē in uerbis in εω αω & οω præterea breuis uel anceps præsentis, uertitur etiam in suam longam.

εω		^{facio} ποιεω	^{faciunt} ποιησιν.
αω uertitur in	ηστω	^{βοο} βοαω	^{βοο} βοηστω
οω	ωστω	^{in auro} χρυσαω	^{μαυρα} χρυσαωσα.

Reperias tamen in autorum lectione uerba nonnulla, quæ uocalem penultimæ non mutant, ut ^{μυρα} γελαω, ^{λεβο} γελαστω, ^{τιρρα} τελεω, τελεστω & c.

Item uerba in εω, si bisyllaba fuerint, εω in ενστω uertunt ^{κλω} κλεω, κλευστω, ρεω ρευστω his ad de ^{κλω} κλειω, ^{κλω} κλευστω, κλεω, κλευστω.

De uerbis.

}	ττ	ω
	σσ	
}	ζ	

Quandoquidem σσ ττ } duarum coniugationum distinctiuae sunt, quo cognosci possit coniugatio, duas regulas ex Herodiano & Demetrio notato.

Verba in ασσω uel ττω ut plurimum sunt coniugationis secundæ ^{ταρο} πρᾶττω, ^{ταρο} πρᾶξω. ^{ορυσω} ορυσω ^{ορυσω} ορυσω.

Excipia

DE VERB^o

Excipiuntur sequentia, quæ sunt coniuga-
tionis tertiæ, ut ^{ἔργω} ἔργω, ^{ἔρεσσω} ἔρεσσω, ^{ἔρεσσω} ἔρεσσω, ^{ἔρεσσω} ἔρεσσω, ^{ἔρεσσω} ἔρεσσω, ^{ἔρεσσω} ἔρεσσω. His
adde ^{ἔρεσσω} ἔρεσσω cum uendo significat ^{ἔρεσσω} ἔρεσσω

SECUNDA^o

Verba in ζω pleracq; sunt coniugationis
tertiæ ^{ορίζω} ορίζω, ^{ορίζω} ορίζω, ^{φάζω} φάζω, ^{φάζω} φάζω, ^{βαδίζω} βαδίζω, ^{βαδίζω} βαδίζω.

Quæ sequuntur excipe, ut quæ sunt cō-
iugationis secundæ, ^{οἰμῶζω} οἰμῶζω, ^{οἰμῶξω} οἰμῶξω, ^{σηρίζω} σηρίζω, ^{αἰσίζω} αἰσίζω, ^{σενάζω} σενάζω, ^{οὐλοῦζω} οὐλοῦζω, ^{ἀλαπάζω} ἀλαπάζω, ^{θρυλλίζω} θρυλλίζω, ^{κράζω} κράζω, ^{σθαζω} σθαζω, ^{σιζω} σιζω, ^{ρεζω} ρεζω, ^{τρυζω} τρυζω. quod in tertia cō-
iugatione nonnunquam positum reperitur
Adde ^{παίζω} παίζω quod apud Atticos est coniuga-
tionis tertiæ communiter uero secundæ.
Dicimus itaq; ^{παίω} παίω, Attice, & ^{παίξω} παίξω com-
muniter.

DE FUTVR^o PR^o

mo quartæ.

Eius coniugationis primum futurum si-
militer à prima persona præsentis deduces
ultimam circumflectendo, & corrigiendo
penultimam si utcunq; longa fuerit, ^{μανα} μανα ^{μαντο} μαντο
^{μανω} μανω ^{μαντο} μαντο

ο ς

DE VERBO
PECVLIARE
quartæ.

Circa uerba quartæ coniugationis. hoc
amplius est obseruandum, si in penultima
futuri fuerit α , uertitur in indefiniti forma
tione in η , Si uero fuerit ϵ , uertitur in $\epsilon\iota$ diph
thongum.

ϵ *ει ἔμειλον, μῆνω, ἐμείνω*
Fut. uertitur in
 α *ἠ ἔφαλλον, φαλώ, ἐφίλλω*

Quandoque tamen α non mutatur in η
sed producitur solum *ἐμίαινον, μαινώ, ἐμίαινα,*
ἐχλίκαινον, χλίκαινώ, ἐχλίκαινα.

DE PRAETERITO PERF
fecto trium primarum con
iugationum.

Præteritum perfectum primæ, secun
dæ & tertię coniugationis, formatur α pri
ma indefiniti primi, mutando distinctiuam
futuri, in distinctiuam præteriti. Idque
ita simpliciter procedit, si præsens incipi
at α uocali, uel α duabus consonantibus,
actu uel potentia, uel α ρ , ut *ἀκούω, ἠκούσα. ἤ
κουκα, σίζω, ἔσιξα, ἔσιχα, φίλαω, ἐφίλω.*

vocali *factu μν, πτ*
 α *Duplici consonante* *προτερία σ ψ ξ ζ*

DE VERBO

σα, ἐφίλωκα, ῥίπρω, ἔρριφα, ἔρριφα.

Excipe μέμνημαι ἀ μνάομαι κέκτημαι, ἀ κτάομαι, πέπιαμαι ἀ πιάομαι, πέπιωκα ἀ πίοω.

Sin autem alioqui consonante sola uel etiam ἀ muta cum liquida incipiat praesens, praepositur etiam in formatione perfecti prima praesentis consonans, τυπώ, ἔτυφα, τέτυφα, γράφω, ἔγραφα, γέγραφα.

EXCEPTIONES DVAE.

Excipe ἀ γυ & γρη incipientia. Nam & si ibi sit muta cum liquida, nulla tamen fit consonantis praepositio, sed disjunctivae solum mutatio, γινώ, εγνώσα, ἔγνώσα, γρηγώρεω, ἔγρηγώρεσα, ἔγρηγώρησα.

Secundo excipe incipientia ab aspirata consonante, nam ipsa aspirata non praepositur, sed eius tenuis.

θ τ (ἀσπρηκον, ἀσπρηκον) ἰαυμάζω, ἐιαυμάσα, τέταυσα (μαυμαυ) φ φιλέω, ἐφίλησα, πέφιληκα. χ χάλκειω, ἐχάλκεισα, κέχασα κευκα.

Peculiae

DE VERBO PECVLIARE PRIMAE

Est praeterea notandum, quod uerba
bisyllaba primae coniugationis *κρ* in penul-
tima habentia, illud in perfecti formatione
in *τρ* uertunt *ἔστρω, ἔστρεψα, ἔστραφα.*

DE PRAETERITO PER- fecto quartae.

Praeteritum perfectum quartae coniu-
gationis, formatur a futuro primo, mutato *ω*
finali in *κα*, obseruatoq; augmento imper-
fecti & si opus fuerit iuxta praedictas regu-
las, praeponatur etiam prima praesentis con-
sonans. *ἔφαλα, ἔφαλλον, ἔφαλα, ἔφαλινα.*

NOTATIUNCVLAE.

Quod si facta mutatione, ut dictum
est, euenerit *υ* ante *κ*, uertetur *υ* in *γ*, ut *φαίνω,*
ἔφαινον, φαίνα, πέφαγκα.

Si uero praesens in *νω* exit, atque in pe-
nultima habet *ι* uel *υ* uel *ει*, tunc *υ* non uertitur
in *γ*, sed omnino abiicitur *κρίνω, κρίνω, κερικα*

ἔκρινον, κρίνω, τέκρικα, κτείνω, κτείνω, ἐκτακα.

Reperias tamen nonnulla *υ* in *γ* uertentia
supe

DE VERBO

superiorem in modum, ut ^{οὐδὲν ἴσως} μιάινω, μεμιάινα ^{αὐτὸν} γαστρίω, μεμολύγνα adde ^{αὐτὸν} ὄξύνω, et si qua alia sunt

DE PENULTIMA.

Est præterea in hac formatione aduertendum, si futurum ^{ἄλλοτε} bisyllabum in penultima habuerit ε, id in perfecto mutari in α, ut κτείνω, κτενῶ, ἔκτακα, σπείρω, σπερῶ, ἔσπαρακα.

Si autem futurum in μω exierit penultima non mutatur ad dictum modum, sed quacunque penultima existēte, ῶ uertatur in ηκα, ^{ἄλλοτε} τέρνω, ^{ἄλλοτε} τέρμω, ^{ἄλλοτε} τέτερμηκα, ^{ἄλλοτε} νεμῶ, ^{ἄλλοτε} νεμῶ, ^{ἄλλοτε} νενεμῶ, ^{ἄλλοτε} κάρνω, ^{ἄλλοτε} κάρμω, ^{ἄλλοτε} κέκαμηκα. Ex his nonnulla syncopata proferuntur ^{ἄλλοτε} τέτερμηκα, ^{ἄλλοτε} κέκαμηκα.

DE PLUSQVAM

perfecto.

Præteritum plusquam perfectum, formatur à prima præteriti perfecti, mutando finale in ειρ, ut ἠκῆκα, ἠκούειρ, ἔστραφα, ^{ἄλλοτε} ἔστραφα ^{ἄλλοτε} φερ.

Si tamen perfecti initium fuerit consonans, adsumitur præterea ad plusquam perfectum.

DE VERBO.

perfectum formandum in principio ε, ut ^{περ ου σοι} ~~π~~
^{περ ου σοι} τυφα, ετε τυ φειρ.

DE FORMATIONE personarum.

Cuiusque temporis personæ cæteræ formantur à prima, si ω uel ον uel α uel εν mutantur ad modum in sequenti figura descriptum, ut τυ'πρω, uerte ω in εσ fiet secunda τυ'πρεσ. Uerte ω in ομλλ, fiet prima pluralis τυ'προμλλ &c.

Præsens	τυ'πρω	εσεν, ετον.
Fut. 1.	τυ, φω,	εις ει. D. ετον, ερην.
Fut.	τυ'ρω	ειρην, ειρην,
Præsens.		
Fut. 1.	ομλλ, ετε.	
P.		σοι
Fut. 2.	ομλλ, ειτε.	
Imperfec.	ε'τυπρον.	
	ες, ε. D. ετον, ε'τηρ.	
In def. 2.	ε'τυπορ.	
P.	ομλλ, ετε, ον.	
Indef. 1.	ε'τυφα	α'τηρ.
	ας, ε. D.	
Perfec.	τε τυφα,	ατορ αμλλ

DE VERBO

P.

αμδ, ατε

αυ

ασι

Plusquam perfec. ετετυφειν, εις, ει,

Dual.

ειτου ειτημ.

Plural.

ειμδ, ειτε, εισαμ.

PECVLIARE QVARTAE.

Sciendum est futurum primum quartæ coniugationis in personis formandis ubiq; sequi futurum secundum omnium coniugationum, quod accidit ob δ circumflexum quod commune habent, hinc dicimus in Duali μενειτον & non μενετον.

COMMVNIA OMNIVM

Quia uero uidemus in duali quandoq; primam desiderari personam, quandoque secundam & tertiam eandem esse, nonnunquam differre, duæ de eare tradendæ sunt regulæ.

PRIMA.

Quandocunq; μ reperitur in primæ personæ pluralis syllaba ultima, dualis prima deficit, id quod in actiuis ubiq; contingit, ut quæ

DE VERBO

ut quæ in $\mu\lambda$ primam pluralem forment.
Alioqui non deficit, ut in mediis & passivis videbitur.

SECVNDA.

Tertia persona plurali in i uel in $æ$ ex eunte, secunda & tertia persona dualis eadē est. Sin autem in aliud quippiam exierit tertia pluralis, tum differunt, exempli loco sic præsens & imperfectum.

Quo hæc uelut ob oculos posita, cognitu faciliora sint Tyronibus, integra παραδείγματα unicuique modo subiiciemus.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

indicatiui
Præsens.

S.	τύπῳ	τύπεις	τύπαι
D.		τύπερν	τύπερν
P.	τύπομαι	τύπετε	τύποσι

Futurum primum

S.	τύψω	τύψεις	τύψαι
D.		τύψερν	τύψερν
P.	τύψομαι	τύψετε	τύψοσι.

D

DE VERBO

Futurum secundum.

S. τυπῶ τυπέῃς τυπέῃ
D. τυπέῃον τυπέῃτορ
P. τυπῶμεν, τυπέτε, τυπούσι.

Præteritum imperfectum.

S. ἔτυπῶν, ἔτυπέῃς, ἔτυπέ
D. ἔτυπέτορ, ἔτυπέτηρ
P. ἔτυπῶμεν, ἔτυπέτε, ἔτυπῶμ.

Indefinitum secundum.

S. ἔτυπον ἔτυπέῃς ἔτυπέ
D. ἔτύπετορ ἔτυπέτηρ
P. ἔτύπομεν ἔτύπετε ἔτυπῶν

Indefinitum primum.

S. ἔτυφα ἔτυφῶς ἔτυφε
D. ἔτύφατορ ἔτυφάτηρ
P. ἔτύφαμεν ἔτύφατε ἔτυφαμ.

Præteritum perfectum.

S. τέτυφα τέτυφῶς τέτυφε
D. τετύφατορ τετύφατορ
P. τετύφαμεν τετύφατε τετύφασι.

Præteritum plusquamperfectum

S. ἔπετύφην ἔπετύφεις ἔπετύφει
D. ἔπετύφειτορ ἔπετυφείτηρ
P. ἔπέτυφίμεν ἔπέτυφίτε ἔπέτυφίσαμ
Dua

DE VERBO
DVAE REGVLAE IN
reliquis modis notandæ.

In formatione temporum in reliquis ^{imperative} modis indefinitorum augmenta abiiciuntur, quemadmodum in futuro secundo docuimus ἔτυψα, τυψον.

In eisdem modis præsens & imperfectū coincidunt, similiter perfectum & plusquam perfectum, id quod ex Authorum lectione ^{de casibus} deprehenditur.

DE IMPERATIVO

Præsens deducitur à tertia imperfecti ^{imperatiui} indicatiui augmento eius solummodo ab-cto, ἔτυψε, τυψε, ^{ἠνδε, ἄνδε.} ^{ἠνδε, ἄνδε.}

Præteritum perfectum & indefinitum ^{ἠνδε, ἄνδε.} secundum eodem modo deduces à tertia ^{ἠνδε, ἄνδε.} sui indicatiui, sed obseruata etiam regula ^{ἠνδε, ἄνδε.} cōmuni ^{ἠνδε, ἄνδε.} τῆ τυψε, τῆ τυψε, ἔτυψε, τυψε.

Indefinitum etiam primum formatur ^{ἠνδε, ἄνδε.} à tertia sui indicatiui & finale in ον uertendo ^{ἠνδε, ἄνδε.} ἔτυψε τυψον.

Futura imperatiuus non format, sed eorum loco in oratione utimur perfecto & indefinitis.

DE VERBO
DE DE FORMATIONE

personarum. *imperatiu*

Cuiusque temporis personas reliquas *formalis* deduces a sua secunda (prima enim in imperatiuis non est) e uel *ov* mutando, ut figura sequens docet.

Præsens.

τυπτε *υπτε*

Perfec.

τετυφε *υπεβρα* *ετω* *υπεβρα*

Indef. 2

τυπε

Indef. 1.

τυπον *υπε* *ατω*

D.

ερον, *ετων*. P. *ετε*, *ετωσαν*

D.

αρον, *ατων*, P. *ατε* *ατωσαν* *υπεβρα*

SEQVITVR INTEGRVM

παδειγμα imperatiui.

Præsens.

S.

υπεβρα
τυπτε

τυπετω

D.

τυπερον

τυπετων

P.

αυνοσ
τυπετε

υπεβρα
τυπετωσαν

Præteritum perfectum.

S.

τετυφε

τετυφετω

D.

υπεβρα
τετυφερον

τετυφετων

P.

τετυφετε

τετυφετων

Indefinitum

DE VERBO

Indefinitum secundum,

S.	ΤΥΠΕ	ΤΥΠΕΤΟ
D.	ΤΥΠΕΤΟΥ	ΤΥΠΕΤΩΝ.
P.	ΤΥΠΕΤΕ	ΤΥΠΕΤΩΣΑΙ.

Indefinitum primum.

S.	ΤΥΨΟΥ	ΤΥΨΑΤΟ
D.	ΤΥΨΟΥ	ΤΥΨΑΤΩΝ
P.	ΤΥΨΕΤΕ	ΤΥΨΑΤΩΣΑΙ

DE OPTATIVO

Optativi tempora deducuntur, & tertia persona suorum indicatiuorum, mutando ε uel ε in οίμι, ^{υπερατι} ΤΥΠΗΣ, ^{υπερατι} ΤΥΠΟΙΜΙ, ΤΕ ΤΥΦΕ, ΤΕ ΤΥΦΟΙΜΙ, ΤΥΨΕ, ΤΥΨΟΙΜΙ, ΤΥΨΕΙ, ΤΥΨΟΙΜΙ, ΤΥΨΕΙ, ΤΥΨΟΙΜΙ.

Excipitur indefinitum primum, quod uertit in αιμι, ut ε ΤΥΨΕ, ΤΥΨΑΙΜΙ.

DE FORMATIONE personarum.

Cuiusque temporis personas deduces & prima eius, uertendo οίμι uel αιμι iuxta figuram sequentem.

Præsens	^{υπερατι} ΤΥΠΟΙΜΙ
Perfec.	ΤΕ ΤΥΦΟΙΜΙ
Indef. 2.	ΤΥΨΟΙΜΙ οισ οι, D. οισιν, οισιμ

D 3

DE VERBO

Fut. 1. ^{ἵνα ἴδω} τύποιμι
 Fut. 2. ^{ἵνα ἴδω} τυποῖμι
 Indef. 1. ^{ἵνα ἴδω} τύποιμι, αἰσ. αἰ. D. αἰτορ, αἰτηρ.
 P. αἰμῶ, αἰτε, αἰερ.

Indefinitum secundum & futuro secundo, in hoc modo inter nos accentu. Indefinitum enim antepenacuitur. Futurum vero peninflectitur ^{ἵνα ἴδω} τυποῖμι, τυποῖμι.

habet accentum acutum

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Præsens.

S. ^{ἵνα ἴδω} τύποιμι, ^{ἵνα ἴδω} τύποισι, ^{ἵνα ἴδω} τύποισιν
 D. ^{ἵνα ἴδω} τυποῖτορ, ^{ἵνα ἴδω} τυποῖτηρ
 P. ^{ἵνα ἴδω} τυποῖμῶ, ^{ἵνα ἴδω} τυποῖτε, ^{ἵνα ἴδω} τυποῖεμ

Præteritum perfectum.

S. ^{ἵνα ἴδω} τετύποιμι, ^{ἵνα ἴδω} τετύποις, ^{ἵνα ἴδω} τετύποι
 D. ^{ἵνα ἴδω} τετύποιτον, ^{ἵνα ἴδω} τετύποιτηρ
 P. ^{ἵνα ἴδω} τετύποιμῶ, ^{ἵνα ἴδω} τετύποιτε, ^{ἵνα ἴδω} τετύποιεμ

Indefinitum secundum.

S. ^{ἵνα ἴδω} τυποῖμι, ^{ἵνα ἴδω} τυποῖσιν, ^{ἵνα ἴδω} τυποῖσιν
 D. ^{ἵνα ἴδω} τυποῖτορ, ^{ἵνα ἴδω} τυποῖτηρ
 P. ^{ἵνα ἴδω} τυποῖμεν, ^{ἵνα ἴδω} τυποῖτε, ^{ἵνα ἴδω} τυποῖεμ

Futurum primum.

S. ^{ἵνα ἴδω} τύποιμι, ^{ἵνα ἴδω} τύποις, ^{ἵνα ἴδω} τύποι
 D. ^{ἵνα ἴδω} τύποιτορ, ^{ἵνα ἴδω} τύποιτηρ
 P. ^{ἵνα ἴδω} τύποιμῶ, ^{ἵνα ἴδω} τύποιτε, ^{ἵνα ἴδω} τύποιεμ

DE VERBO

Futurum secundum.

S.	<i>ἡ ἑστὴ ἰσχυρῶς</i> τυποιμι	<i>ἡ ἑστὴ ἰσχυρῶς</i> τυποις	<i>ἡ ἑστὴ ἰσχυρῶς</i> τυποι
D.	<i>ἡ ἑστὴ ἰσχυρῶς</i> τυποι του	<i>ἡ ἑστὴ ἰσχυρῶς</i> τυποι τε	<i>ἡ ἑστὴ ἰσχυρῶς</i> τυποιτην
P.	τυποιμεν	τυποιτε	τυποιεθ.

Indefinitum primum.

S.	<i>ἡ ἑστὴ ἰσχυρῶς</i> τυψαιμι	<i>ἡ ἑστὴ ἰσχυρῶς</i> τυψαις	<i>ἡ ἑστὴ ἰσχυρῶς</i> τυψαι
D.		τυψαι του	τυψαιτην
P.	τυψαιμεν	τυψαιτε	τυψαιεθ.

DE SUBIUNCTIVO

Tempora subiunctiui formantur à prima persona suorum indicatiuorum ωον & in ω mutaudo, ut τυπηω, τυπηω, ἐτυπομ, τυπω, τεω τυφα, τετυφα, ἐτυφα, τυφω.

Futura hic modus non format, sed eorum loco utimur in oratione perfecto, & in definitis. Quæ quia suam & futurorum uicem præstant, interpretaberis πετυφα uerberauerim & uerberauero. Tum etiam uerberassem iuxta regulam secundam de reliquis modis traditam.

DE FORMATIONE

personarum.

Reliquas personas à prima formato, & finale uariando, iuxta præscriptū figuræ sequētis.

DE VERBO

τυπῶ }
 τετύφῶ }
 τυΐῶ }
 τυπῶ }

ἡσ. ἢ D. ἢ Ἰν, ἢ ῥν. P. ὠμῶ, ἠτε, ὠσῶ

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Præsens & imperfectum.

S. τυπῶ τυπῆσ τυπῆ
 D. τυπῆσεν τυπῆσιν
 P. τυπῶμῶ, τυπῆτε, τυπῶσι.

Præteritum perfectum & plusq.

S. τετύφῶ τετύφῆσ τετύφῆ
 D. τετύφῆσεν τετύφῆσιν
 P. τετύφῶμῶ τετύφῆτε τετύφῶσι.

Aoristus primus.

S. ^{ειπὶ ἀναστικτῶ} τυΐῶ τυΐῆσ τυΐῆ
 D. ^{ειπὶ} τυΐῆσεν τυΐῆσιν
 P. τυΐῶμῶ τυΐῆτε τυΐῶσι.

Aoristus secundus.

S. τυπῶ τυπῆσ τυπῆ
 D. τυπῆσεν τυπῆσιν
 P. τυπῶμῶ τυπῆτε τυπῶσι.

DE in

DE VERBO
DE INFINITIVO

Præsens utrunque futurum, formatur α̇
tertia persona sui indicatiui v̇ literam in fine
adsumendo, ut τὴ̇π̇αι, τὴ̇π̇ειν, τὴ̇ϕ̇αι, τὴ̇ϕ̇ειν, τυ̇
π̇εῖ, τυ̇π̇εῖν.

Indefinitum secundum cum futuro
secundo coincidit τυ̇π̇εῖν.

Indefinitum primum, formatur α̇ pri
ma sui indicatiui, adsumendo ad α̇ finale i,
ut fiat α̇ diphthongus ε̇ τυ̇ϕ̇αι, τυ̇ϕ̇αι.

Præteritum perfectum, formatur α̇
tertia sui indicatiui, adsumendo in fine vai,
ut τε̇ τυ̇ϕ̇ε, τε̇ τυ̇ϕ̇έναι.

Hic modus per numeros & perso
nas non uariatur, sed sub una terminatione
omnes præstat.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Præsens & imperfectum	τὴ̇π̇ειν
Futurum primum	τὴ̇ϕ̇ειν
Futurum secundum	τυ̇π̇εῖν
Indefinitum primum	τυ̇ϕ̇αι
Præteritum perfectum & plusq.	τε̇ τυ̇ϕ̇έναι
	D 5

DE VERBO
PARTICIPIIIS VER.

borum in ω.

Non sum ipse mei oblitus, qui initio participium partem orationis & uerbo separatam posuerim, iam uero intermisceram, nec enim fit sine causa. Commodius enim Tyroni puto, si cuius generi & terminationi uerborum, formatio participiorum eius subiiciatur

Participium masculinum praesentis & utriusque futuri fit & prima sui indicatiui, addendo fini υ, ut τυπω, τυπων, τυψω, τυψων, τυ

*ων
feminina
ad parti
copi
masculini
gandi*

ωδ, τυπωψ. **F**oeminina horum deducuntur & suis masculinis ων uertendo in σα, ut τυπων τυπωσα, τυψων, τυψωσα, τυπων, τυπωουσα.

*ουσα
femini
mimi
is
ων
feminina
is
gandi*

Neutra eorum similiter & masculinis ων in ον mutando, praeterquam in futuro secundo, ubi ων in ουν conuertitur, τυπων, τυπων, τυψων, τυψων, τυπων, τυπων.

Indefiniti secundi participium masculinum fit & prima persona sui indicatiui, abiciendo augmentum & ον in ων conuertendo: τυπων, τυπων.

Foeminini

DE MERBO

Fœminina & neutra deduc à masculina
no, ut in præsentī τυπών, τυπύσσα, τυπών.

Indefiniti primi participium masculinum forma à secunda persona sui indicatiui, abiecto augmento ἔτυψας, τύψας.

Fœmininum à masculino, adsumpto in fine α, ut τύψας, τύψασα.

Neutrum similiter à masculino ω in αμ uerso, ut τυψας, τυψαμ.

Præteriti perfecti participium deducitur à prima persona sui indicatiui, α in ω uertendo, ut πέτυφα, πετυφώ.

Fœmininum à masculino ως in νια uerso, ut πετυφώ, πετυφνία.

Neutrum similiter à masculino ως in ος mutato, ut πετυφώ, πετυφός.

DEEORVM DE clinatione.

Omne participium uerborum in ω masculini & neutri generis, est declinationis quintæ. Quæ uero fœminina sunt secundam declinationem sequuntur, id quod figura sequens ob oculos ponit.

DE VERBO

^{Verbo} τυπῶν	τυπῶν	τύπῳ
τυπῶν	οὐρῶν	τύπῳ
τύφῶν	τυποῦν	τύφουσα
	τύφας	τυπούσα, σης
τύφου	οὐρῶν	αἰρῶν
	τύφῶν	τυπούσα
τυπῶν	τετυφῶτος	
	τετυφός	τετυφῶν, ἰας

DE VERBIS MEDIIS

uerborum in ω

Quæ adpellentur media, cum de uerborum generibus tractaretur, est ostensum idq; ex Theodori Gazæ sententiâ, quam ego ut uerissimam sequendam censeo.

DE INDICATIVO

Præsens & futurum primum, formatur à prima sui indicatiui actiui ω uertendo in ομαι, ut τυπῶ τυπῶμαι, τύφῶ τύφῶμαι.

Excipitur futurum primum quartæ coniugationis, quæ uertit ω in οῦμαι, ut μενῶ, μενοῦμαι.

Futurum secundū similiter fit à suo actiui uertēdo ω in οῦμαι, ut τυπῶ τυπούμαι.

Imperat

DE VERBO

Imperfectum & indefinitum secundum
fit α suo activo ον finale primæ personæ uer-
tendo in ομω, ut ἐτύπρον ἐτυπρόμω, ἐτύπων,
ἐτυπομω.

Indefinitum primum, fit α prima sui
actiui, adsumendo in fine μω, ut ἐτυφα, ἐτυφα-
μω.

DE PRAETERITO PER- fecto.

Præteritum perfectum medium dedu-
citur α prima sui actiui, uertendo distincti-
uam præteriti in eam consonantem, quæ ον
indefiniti secundi præcedit ἐτυπον, τέτυφα,
τέτυπα.

EXCEPTIONES.

Excipiuntur uerba in λωρω & ω purum,
ea enim distinctiuam præteriti omnino ab-
iiciunt, non in aliam mutant, ^{καθημι} ^{καθημι} ^{καθημι}
κηκα, κηκα, ^{εσπονημι} ^{εσπονημι} ^{εσπονημι}
εφακα, εφακα, εσπονα, εσπονα.

Pauca tamen reperias uerba in ω pu-
rum quæ medium perfectum habeant usi-
tatum, & quæ habent, nonnulla regulam
etiam non sequuntur, δουπέω, δεδούπηκα, ^{τεντάνω} ^{τεντάνω} ^{τεντάνω}
^{πυρρονω} ^{πυρρονω} ^{πυρρονω}
^{μυρρονω} ^{μυρρονω} ^{μυρρονω}

DE VERBO

δέδουπα. In ευω & ουω exeuntia, eo omnino carent, præter ἀκούω. ^{αἰδίο}

Secundo excipe uerba in υω, mutantia υ in γ in præterito, ea nanque κ abiiciunt, & γ in υ denuo uertunt τέφαυκα, τέφηννα.

Tertio excipe uerba quartæ coniugationis quæ in ινα, perfectum formant. Eorum nãque perfectum fit ab actiuo, abiiciendo ιη, ut ηεκάμηνα, ηέκαμα.

DE PENULTIMA perfecti.

Si in penultima præsentis actiui fuerit αι, uertetur ea in perfecti medii formatione in η, ut φίνω, τέφαυκα, τέφηννα. Si uero in penultima futuri fuerit, ε uel ει, uertetur ε in perfecti medii formatione in ο, ut πείσω, πέπεικα, ^{πείσομαι} τέπειδα, σπέρω, ^{σπείσομαι} έσπαρκα, έσπορα.

DE PLUSQVAM perfecti.

Plusquam perfectum formatur & suo perfecto medio eodem modo quo in actiuis ^{αἰδίο} ηησα, ηηονειρ, ^{αἰδίο} τετυπα, ετετυπερ.

De for

Handwritten marginal notes in Greek script, including the word 'Παλιγγεννησις'.

DE VERBO
DE FORMATIONE
Personarum.

Cuiusque temporis personæ reliquæ
formantur à prima, mutando ομαι, ουμαι, οσ
μλω, αμλω, iuxta figuram sequentem.

τυπῆομαι

S. ε, ετσα

τύφομαι

D. όμενον, εσθον, εσθον

P. όμενα, εσθε, οντα.

S. τυσομαι, η, εϊτα.

D. ονμενον, εϊσθον, εϊσθον

P. ονμενα, εϊσθε, οντα.

ετυπῆομλω

S. ε, ετο

ετυσομλω.

D. όμενον, εσθον, εσθλω.

P. όμενα, εσθε, οντο.

Ἰσοσφιστιν ρημιτι

S. ετυφαμλω, ωαλο

D. αμενον, ασθον, ασθλω

P. αμενα, ασθε, αντο.

DE VERBO

Præteriti perfecti personas & reliquos modos omnes, formabis ad regulas traditas de perfecto actiuo.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

indicatiui

Præsens.

S.	<u>τύπῳμαι</u>	<u>τύπῃ</u>	<u>τύπεται</u>
D.	<u>τύπόμενον</u>	<u>τύπείον</u>	<u>τύπείον</u>
P.	<u>τύπόμεθα</u>	<u>τύπείε</u>	<u>τύπόνται</u>

Futurum primum.

S.	<u>τύξομαι</u>	<u>τύξῃ</u>	<u>τύξεται</u>
D.	<u>τύξόμενον</u>	<u>τύξείον</u>	<u>τύξείον</u>
P.	<u>τύξόμεθα</u>	<u>τύξείε</u>	<u>τύξόνται</u>

Futurum secundum.

S.	<u>τυποιμαι</u>	<u>τυπῆ</u>	<u>τυπεῖται</u>
D.	<u>τυπούμενον</u>	<u>τυπεῖον</u>	<u>τυπεῖον</u>
P.	<u>τυπούμεθα</u>	<u>τυπεῖε</u>	<u>τυπουνται</u>

Præteritum imperfectum.

S.	<u>ἐτύπῳμι</u>	<u>ἐτύπῃς</u>	<u>ἐτύπῃτο</u>
D.	<u>ἐτύπόμενον</u>	<u>ἐτύπείον</u>	<u>ἐτύπείον</u>
P.	<u>ἐτύπόμενοι</u>	<u>ἐτύπείετε</u>	<u>ἐτύπόντο</u>

Indefinitum

DE VERBO

Indefinitum secundum.

- S. ἐτυπόμην ἐτύπυ ἐτύπειτο.
D. ἐτυπόμην ἐτύπειον ἐτύπειον.
P. ἐτυπόμην ἐτύπειε ἐτύπειονται

Indefinitum primum.

- S. ἐτυφάμην ἐτύφω ἐτύφατο
D. ἐτυφάμεθον ἐτύφασθον ἐτύφασθω
P. ἐτυφάμεθα ἐτύφασθε ἐτύφασθον

Præteritum perfectum.

- S. τέτυπα τέτυπας τέτυπε
D. τέτυπατον τέτυπαιεν
P. τέτυπαμεν τέτυπατε τέτυπασι

Præteritum plusquam perfectum.

- S. ἐπέτυπεν ἐπέτυπεις ἐπέτυπει
D. ἐπέτυπειτον ἐπέτυπειν
P. ἐπέτυπαιμεν ἐπέτυπαιτε ἐπέτυπαισιν

DE IMPERATIVO

Præsens imperatiui, deducitur à secunda persona imperfecti indicatiui, abiiciendo augmentum ἐτύπης, τύπῃου. Eodem modo formatur indefinitum secundum à sui indicatiui persona secunda, ἐτύπου, τύπου.

E

DE VERBO

Indefinitum primum autem formatur
α' prima ^{participii} tui indicatiui, uertendo α' μλω in αλ
ut ἐτυφα μλω, τυφαί.

DE FORMATIONE personarum.

Reliquæ personæ formantur α' secun-
da ον uel α uariando, ut sequitur.

Præsens	τύφασ.	ἐσθαι
Indef. 2.		τυφῶν
D.	ἐσθον,	ἐσθων
P.	εσθε,	εσθωσθε
Indef. 1.		τυφαί, αἰσθαι
D.	αἰσθον,	αἰσθων
P.	αἰσθε,	αἰσθωσθε
Perfec.	τέτυφε	τέτυφέτω &c.

ΠΗΡΑΚΛΕΙΣΜΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ. imperatiui.

Præsens & imperfectum.

S.	τύφασ	τυφάσθαι
D.	τύφασθον	τυφάσθεσθε
P.	τύφασθε	τυφάσθεσθε

Indefinitū

DE VERBO

Indefinitum secundum.

S.	τυπῶν	τυπέω
D.	τύπεσθον	τυπέσθων
P.	τύπεθε	τυπέσθεσθον.

Indefinitum primum

S.	τύλαι	τυλάω
D.	τύλασθον	τυλάσθων
P.	τύλαθε	τυλάσθεσθον.

Perfectum & plusquamperfectum.

S.	τέτυπε	τέτυπέτω
D.	τέτύπεσθον	τέτυπέσθων
P.	τέτύπετε	τέτυπέσθεσθον.

DE OPTATIVO

Tempora optativi (præter præteritum perfectum ut dixi) deducuntur à suis actiuis, μ in $\mu\omega$ uertendo, ut τυπῶμι τυπῶις, $\mu\omega$, τυπῶμι, τυπῶις, τυλάιμι, τυλάιμις, τυλάιμι, τυλάιμις, τυλάωμι, τυλάωμις.

DE FORMATIONE

personarum.

Reliquæ personæ formantur à prima $\sigma\mu\omega$, uel $\alpha\mu\omega$ uariando, ut sequitur.

DE VERBO

Præsens	τυπῆοίμην	}
Indef. 2.	τυποίμην	
		οιο, οιω
Fut. 1.	τυφῆοίμην	}
Fut. 2.	τυποίμην	
D.	οίμθον, οιαθον, οιαθην	
P.	οίμθα, οιαθε, οιωρ	
Indef.	τυφάιμην, αιω, αιρ	
D.	αίμθον, αιαθον, αιαθην	
P.	αίμθα, αιαθε αιωτο	
Perfec.	τετύποιμι, τετύποις & c.	

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.
Optatiui.

Præsens & imperfectum.

S.	τυπῆοίμην	τύπῆοιο,	τύπῆοιτο
D.	τύπῆοίμθον	τύπῆοιαθον	τύπῆοιαθην
P.	τύπῆοίμθα	τύπῆοιαθε	τύπῆοιωρ.

Indefinitum secundum.

S.	τύποιμην,	τύποιο	τύπειρ
D.	τύποιμθον	τύποιαθον	τύποιαθην
P.	τύποιμθα	τύποιαθε	τύποιωτο.

Futurū

DE VERBO

Futurum primum.

S.	τυφοίμην	τύφοιο	τύφοις
D.	τυφοίμεθον	τύφοισθον	τυφοισθην.
P.	τυφοίμεθα	τύφοιθε	τύφοιντο.

Futurum secundum.

S.	τυποίμην	τυπόιο	τυποίτο.
D.	τυπόίμεθον	τυπούσθον	τυπόισθην
P.	τυποίμεθα	τυποίθε	τυποίντο

Indefinitum primum.

S.	τυφαίμην	τύφαιο	τύφαιτο.
D.	τυφαίμεθον	τύφαισθον	τυφαισθην.
P.	τυφαίμεθα	τύφαιθε	τύφαιντο.

Perfectum & plusquam perfectum.

S.	τετύποιμι	τετύποις	τετύποι
D.		τετύποιτον	τετυποίτην
P.	τετύπριμεν	τετύποιτε	τετύποισεν.

DE SUBIUNCTIVO

Tempora subiunctiui deducuntur à suis subiunctiuis actiui, adsumpta in fine mai syllaba, ut τύπω, τύπωμαι, τύπω, τύπωμαι, τύπω, τύπωμαι.

DE FORMATIONE

personarum.

Cæteræ personæ sunt à prima, uariando ωμαι, ad sequentem modum.

DE VERBO

Præsens..	τύπωμαι		
Indef. 1.	τύψομαι ἢ	ἠτιέμ	
Indef. 2.	τύπομαι		
D.	ώψομαι	ἠσόν,	ἠσόν
P.	ώψομαι,	ἠσθε,	ἠσονται
Perfec.	τέτυπω,	τέτυψης	& c.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ Subiunctiui.

Præsens & imperfectum.

S.	τύπωμαι	τύπη	τύπηται
D.	τύπώσομαι	τύπησον	τύπησονται
P.	τύπώσομαι	τύπησθε	τύπωνται.

Indefinitum primum.

S.	τύψομαι	τύψη	τύψηται
D.	τύψώσομαι	τύψησον	τύψησονται
P.	τύψώσομαι	τύψησθε	τύψωνται

Indefinitum secundum.

S.	τύπομαι	τύπη	τύπηται
D.	τύπώσομαι	τύπησον	τύπησονται
P.	τύπώσομαι	τύπησθε	τύπωνται

Perfectum & plusquam perfectum.

S.	τέτυπω	τέτυψης	τέτυπη
D.		τέτυπητον	τέτυπησθε
P.	τέτυπωμαι	τέτυπητε	τέτυπωσθε.

De infi

DE VERBO DE INFINITIVO

Infinitiui tempora, deducuntur à tertia persona suorum indicatiuorum, ut ται uel ρ in θαι uertendo, ut τύπαι, τύπεσθαι, ἐτύψαι ρ, τύψασθαι, ἐτύπερ, τυπέσθαι, τύψεται, τύψεσθαι τυπείται, τυπέσθαι, τετυπένοι, ut τετυφέναι.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ Infinitiui.

Præsens & imperfectum.	τύπεσθαι
Indefinitum secundum	τυπέσθαι
Futurum primum	τύψεται
Indefinitum primum	τύψασθαι
Futurum secundum	τυπείσθαι
Perfectum & plusquamperf.	τετυπένοι

DE PARTICIPIIS EORVM

Participia masculina, deducuntur à prima persona suorum indicatiuorum μαι uel μω uertendo in μενθ, & abiiciendo indefinitorum augmentum.

Fœminina à masculinis fiunt, οσ in uerso.

Neutra similiter à masculinis, σ in uersu mutato.

DE VERBO.

fut: 1 τυπωμα, τυπόμενος, τυπομένη, τυπόμενον.
fut: 2 τυπύμαι, τυπύμενος, τυπύμενη, τυπύμενον.
Indef: 1 ετυπώμαι, ετυπώμενος, ετυπώμενη, ετυπώμενον.
Indef: 2 ετυπόμαι, ετυπόμενος, ετυπόμενη, ετυπόμενον.

Masculina & neutra sunt declinationis tertiæ. Fœminina uero secundæ.

Perfectum actiui sui declinationem & formationem sequitur. Dicimus itaque τετυπώς, τετυπόρος, τετυπύια, τετυπύιας, τετυπόος, τετυπόρος, quemadmodum in actiuis ostensum reperitur.

DE PASSIVIS VERBORUM in ω.

De indicatiuo.

Præsens & imperfectum omnium modorum coincidit cum suo medio, ut τυπώμαι, ετυπώμαι, τυπής, τυπήσθαι, τυπώμαι, τυπώσθαι.

DE PERFECTO

Perfectum passiuum, fit ab actiuo, uertendo in coniugatione.

I φα

DE VERBO

I. φα μμαι πέτυφα πέτυμμαι

II. χα γμαι λέλεχα λέλεγμαι
in ut

III. κα σμαι πέπεικα πέπεισμαι

III. κα μμαι ἔφαλκα ἔφαλμαι.

EXCEPTIONES.

Excipe uerba in αῶ, έω, & σω, quia si in pe-
nultima perfecti actiui uel ω habuerint,
in formatione perfecti passiui, κα in μμαι (&
non in σμαι) uertunt ποιέω, πεπίηκα, πεποίη-
μαι, βοάω, βεβόηκα, βεβόημαι, χρυσάω, κερύσω-
κα, κερύσωμαι.

Secundo excipe cætera uerba in ω priū
quia de eis certa non est regula, partim enim
eorum κα in σμαι, uertunt, ἀκούω, ἤκηκα, ἤκη-
σμαι partim uero in μμαι, ut βασιλεύω, βεβα-
σίλευκα, βεβασίλευμαι.

Quapropter in hac re authorum usum ob-
seruabis.

Tertio excipe uerba quartæ coniugatio-
nis, quæ perfectum actiuum in γκα for-

DE VERBO

1.	σαι	παι	τέτυσαι	τέτυπαι
2.	σαι in	κται	λέλεσαι ut	λέλεκται
3.	σαι	σαι	πέπεισαι	πέπεισαι
4.	σαι	ται	έφασαι	έφαται

EXCEPTIO.

Excipe uerba tertiæ coniugationis in
μαι simplex primam formantia. Nam ea
σαι secundæ in ται & non in σαι commuta-
re solent, ut πεποίημαι, πεποίησαι, πεποίηται,
βεβασίλευμαι, βεβασίλευσαι, βεβασίλευται.
Prima persona dualis formatur ᾱ prima sin-
gulari μαι in μθου uerso, τέτυμαι, τέτυμε-
θου.

Secunda & tertia fit ᾱ tertia singulari,
uertendo in coniugatione.

1.	παι	φθου	τέτυπαι	τέτυφθου
2.	κται	χθου	λέλεκται	λέλεχθου
	in	ut		
3.	ται uel σαι	θου,	πεπρίηται, πέπεισαι	πεπρίηθου, πέπειθου.
4.	ται	θου	έφαται,	έφαλθου.

DE VERBO

Prima persona pluralis fit à prima duali conuertendo ον finale in α, ut τε τύμβρον, τετύμβρα.

Secunda fit à secunda duali ον in ε mutato, ut τε τυφρον, τετυφρα.

Tertia formari non potest in his, quorum tertia singularis in ται, non purum exiit, sed loco eius utimur participio perfecti cum uerbo substantiuo τετύπται, τετυμμεύοισι.

Sin autem ται tertiae singularis purum est, tum ab ea formatur tertia pluralis, adsumendo u ante ται, τεποιήται, τεποιήνται, κέκρηται, κέκρηνται. *classici*

DE PLUSQVAMPERfecto.

Plusquamperfectum formatum à suo perfecto, mutando μαι in μηρ & si perfectum à consonante incēperit, adsumendo etiam in principio ε, ut ἐφαλμαι, ἐφάλην, τετυμμαι, ἐπτύμμηρ.

Deforma

DE VERBO
DE FORMATIONE
personarum.

Personas cæteras eodem modo quo in
perfecto formabis, hoc observato, quod ubi
perfecti persona in *αι* exit, in plusquam
perfecto in *ο*, ut *τέτυψαι*, *τέτυψο*.

DE PAVLOPOST
futuro.

Peculiare futurum uerba passiva præter
cætera habent, quod paulo post futurum ad
pellatur, unde etiam significatio eius ad-
paret.

Formatur autem *α'* secunda singulari
præteriti perfecti, *αι* finale in *ομαι* mutando
τέτυψαι, *τετύφομαι*.

DE INDEFINITO
primo.

Indefinitum primum fit *α'* tertia singulari
perfecti uertendo in coniugatione,

1.	<i>παι</i>	<i>φθην</i>	<i>τέτυπαι</i>	<i>ετύφθην.</i>
2.	<i>κται</i>	<i>χθην</i>	<i>λέλεκται,</i>	<i>ελέχθην.</i>
		<i>ιν</i>	<i>ιι</i>	
3.	<i>ται</i>	<i>θην</i>	<i>ωέπεισαι</i>	<i>επέισθην.</i>
4.	<i>ται</i>	<i>θην</i>	<i>εΐφαλται</i>	<i>εΐφάσθην.</i>

DE VERBO

Et si perfectum α consonante incipit, est ea abiicienda, ut idem initium habeat indefinitum cum imperfecto.

DE INDEFINITO

secundo.

Indefinitum secundum passivum, deducitur α sui actiui persona prima ον in ην uertendo, ε' τυπον, ε' τυπλω.

DE FUTURO PRIMO

& secundo.

Futurum primum & secundum, formatur α prima persona sui indefiniti passivi ην in ησομαι uertendo, & abiiciendo augmentum, ε' τυφθη, τυφθησομαι, ε' τυφλω, τυπισομαι.

DE FORMATIONE

personarum.

Duorum indefinitorum, & futurorum trium cæteræ personæ, formantur α prima, uariando ην uel ομαι, ut sequitur.

Indef. 1. ε' τυφθη.

Indef. 2. ε' τυπιη.

ης, η, D. ηρν, ητηρ
P. ημδλ, ητε, ηα. v.
Futurum,

DE VERBO

Fut. 1.	τυφθήσομαι
Fut. 2.	τυπήσομαι ἢ, εταί
Fut. 3.	πετύφομαι
Dual.	όμθον, εαθον, εαθον
Plural.	όμθα, εαθε, οντοι

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

indicatiui
Præfens.

S.	τύπσομαι	τύπη	τύπετε
D.	τυπήομθον	τύπείαθον	τυπήέσθον
P.	τυπήομθα	τύπείαθε	τύπείοντοι

Imperfectum.

S.	έτυπόμενω	έτύπνον	έτύπτετο
D.	έτυπόμεθον	έτύπτεθον	έτυπείεθω
P.	έτυπόμεθα	έτύπτεθε	έτύπτεοντο

Perfectum

S.	πέτυμμα	πέτυφα	πέτυψαι
D.	πετυμμεθον	πέτυφθον	πέτυφθον
P.	πετυμμεθα	πέτυφθε	πετυμμένοι είσι

Plusquam perfectum.

S.	έπετύμμενω	έπέτυφο	έπέτυψο
D.	έπετύμμεθον	έπέτυφθον	έπέτυφθημ
P.	έπετύμμεθα	έπέτυφθε	πέτυμμένοι ήσαν

DE VERBO

Aoristus primus.

S.	ἐτύφθην	ἐτύφθης	ἐτύφθη
D.		ἐτύφθηρν	ἐτύφθητηρ
P.	ἐτύφθημεν	ἐτύφθητε	ἐτύφθησαν

Aoristus secundus.

S.	ἐτύπηρ	ἐτύπης	ἐτύπη
D.		ἐτύπητον	ἐτύπητηρ
P.	ἐτύπημεν	ἐτύπητε	ἐτύπησαν

Futurum primum

S.	τυφθήσομαι	τυφθήσῃ	τυφθήσεται
D.	τυφθήσομεθον	τυφθήσεσθον	τυφθήσεσθον
P.	τυφθήσομεθα	τυφθήσεσθε	τυφθήσονται.

Futurum secundum.

P.	τυπήσομαι	τυπήσῃ	τυπήσεται
D.	τυπήσομεθον	τυπήσεσθον	τυπήσεσθον
P.	τυπήσομεθα	τυπήσεσθε	τυπήσονται.

Paulopost futurum.

S.	πετύφομαι	πετύφη	πετύφεται
D.	πετύφομεθον	πετύφεσθον	πετύφεσθον
P.	πετύφομεθα	πετύφεσθε	πετύφονται.

DE IMPERATIVO

Indefinitum primum fit ᾱ tertia sui indica-
tivi, adsumēdo τι in fine, ut ἐτύφθη, τυφθητι.
Indefini-

DE VERBO

Indefinitum secundum similiter fit à ter-
tia sui indicatiui, adsumendo in fine δ , ut
 $\epsilon\tau\upsilon\pi\eta$, $\tau\upsilon\pi\eta\delta$.

Si tamen in ultima tertiæ indicatiui fue-
rit aspirata, adsumetur π , ut $\epsilon\delta\eta\pi\acute{\iota}$, $\delta\eta\pi\acute{\iota}\pi$.

DE PERSONIS.

Reliquæ personæ formantur à secunda
 $\eta\zeta$ uel $\eta\delta$ uariando, ut sequitur.
 $\tau\upsilon\phi\theta\eta\pi$.

$\eta\tau\omega$

D. $\eta\tau\omicron\nu$. $\eta\tau\omega\mu$.

P. $\eta\tau\epsilon$, $\eta\tau\omega\alpha\mu$

$\tau\upsilon\pi\eta\delta$,

Perfectum fit à secunda persona sui in-
dicatiui, α in $\omicron$ solum uersa $\tau\epsilon\tau\upsilon\phi\alpha$ $\tau\epsilon\tau\upsilon\phi\omicron$.

Tertia fit à secunda, uertendo in coniu-
gatione.

1. $\phi\omicron$ $\phi\theta\omega$ $\tau\epsilon\tau\upsilon\phi\omicron$, $\tau\epsilon\tau\upsilon\phi\theta\omega$.

2. $\xi\omicron$ $\chi\theta\omega$ $\lambda\epsilon\lambda\epsilon\xi\omicron$, $\lambda\epsilon\lambda\epsilon\chi\theta\omega$.

in ut

3. $\sigma\omicron$ $\sigma\theta\omega$ $\omega\pi\epsilon\pi\epsilon\iota\sigma\omicron$, $\omega\pi\epsilon\pi\epsilon\iota\sigma\theta\omega$

4. $\sigma\omicron$ $\sigma\theta\omega$ $\epsilon\phi\alpha\lambda\sigma\omicron$, $\epsilon\phi\alpha\lambda\theta\omega$.

F

DE VERBO

Reliquæ personæ formantur à tertiâ,
ω finale uariando, ut sequitur.

ω D. ον, ων. P. ε, ωσαυ.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Imperatiui.

Præsens & imperfectum.

S.	τύπῃς	τυπῆσθω
D.	τύπῆσθον	τυπῆσθωρ
P.	τύπῆσθε	τυπῆσθαυ.

Indefinitum primum.

S.	τύφθῃτι	τυθῆτω
D.	τύφθῃτορ	τυφθῆτωρ
P.	τύφθῃτε	τυφθῆτωαυ.

Indefinitum secundum

S.	τύπητι	τυπήτω
D.	τύπητον	τυπήτωρ
P.	τύπητε	τυπήτωσαυ.

Perfectum & plusquamperfectum.

S.	τέτυφο	τετύφθω
D.	τέτυφθον	τετύφθων
P.	πέτυφθε	τετύφθωαυ.

DE OPTATIVO.

Futura omnia optatiui formantur à pri-
ma per

DE VERBO

ma persona sui indicatiui, mutando *μαι* in *μιλω*, ut *τυφθσομαι*, *τυφθσομιλω*, *τυπθσομαι*, *τυπθσομιλω*, *τετυφομαι*, *τετυφομιλω*.

Indefinitum utrunq; fit & prima sui indicati *ην* in *ειην* uerso, *ετυφθην*, *τυφθειλω* *ετυπθην*, *τυπθειλω*.

DE FORMATIONE personarum.

Reliquæ personæ in dictis temporibus deducuntur à prima *οιμιλω* uel *ην* uariando ut sequitur.

Fut. 1.	<i>τυφθσομιλω</i>	
Fut. 2.	<i>τυπθσομιλω</i> , <i>οιω</i> , <i>οιτω</i>	
Fut. 3.	<i>τετυφομιλω</i>	
Dual.	<i>οιμθον</i> , <i>οιθον</i> , <i>οιθλω</i> .	
Plural.	<i>οιμθα</i> , <i>οιθε</i> , <i>οιτω</i>	
Indef. 1.	<i>τυφθειν</i>	
	<i>νος η</i> .	D. <i>ητορ</i> , <i>ητηρ</i> .
Indef. 2.	<i>τυπειν</i> ,	P. <i>εμεν</i> , <i>ητε</i> , <i>ηερ</i> .

Præteritum perfectum plerunque in hoc modo non formatur, sed loco eius utimur participio pfecti, & uerbo substantiuo

DE VERBO

eiusdem modi, quod apud Latinos in omni perfecto passivo usu uenit $\tau\epsilon\tau\upsilon\mu\mu\epsilon\nu\omicron\varsigma, \acute{\epsilon}\iota\eta\nu, \beta\epsilon\beta\alpha\sigma\iota\lambda\upsilon\mu\epsilon\nu\omicron\varsigma \acute{\epsilon}\iota\eta\mu.$

Plerumque dixi, quia si perfectum indicatiui in $\mu\alpha\iota,$ uel $\omega\mu\alpha\iota$ exierit, formabitur ab eo perfectum optatiui, $\mu\alpha\iota$ in $\mu\omega$ uertendo & η uel ω diphthongus ut fiat, subscribe nudo, $\mu\epsilon\pi\omicron\iota\eta\mu\alpha\iota, \mu\epsilon\pi\omicron\iota\eta\mu\omega, \kappa\epsilon\chi\rho\upsilon\sigma\omega\mu\alpha\iota, \kappa\epsilon\chi\rho\upsilon\sigma\omega\mu\eta\nu.$

Reliquae personae formantur in his α prima $\mu\omega$ uariando, ut sequitur.

S.	$\omega\epsilon\pi\omicron\iota\eta\mu\eta\nu,$	$\omicron,$	$\tau\omicron,$
D.	$\mu\epsilon\theta\omicron\mu,$	$\theta\omicron\nu,$	$\theta\omega$
P.	$\mu\theta\alpha,$	$\alpha\epsilon,$	$\nu\tau\omicron.$

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Optatiui.

Præsens & imperfectum.

S.	$\tau\upsilon\pi\eta\sigma\iota\mu\omega$	$\tau\upsilon\pi\eta\sigma\iota\omicron$	$\tau\upsilon\pi\eta\sigma\iota\tau\omicron$
D.	$\tau\upsilon\pi\eta\sigma\iota\mu\theta\omicron\nu$	$\tau\upsilon\pi\eta\sigma\iota\theta\omicron\nu$	$\tau\upsilon\pi\eta\sigma\iota\theta\eta\mu$
P.	$\tau\upsilon\pi\eta\sigma\iota\mu\theta\alpha$	$\tau\upsilon\pi\eta\sigma\iota\theta\epsilon$	$\tau\upsilon\pi\eta\sigma\iota\nu\tau\omicron$

Futurum primum.

S.	$\tau\upsilon\phi\theta\eta\sigma\iota\mu\omega$	$\tau\upsilon\phi\theta\eta\sigma\iota\omicron$	$\tau\upsilon\phi\theta\eta\sigma\iota\tau\omicron$
D.	$\tau\upsilon\phi\theta\eta\sigma\iota\mu\theta\omicron\nu$	$\tau\upsilon\phi\theta\eta\sigma\iota\theta\omicron\nu$	$\tau\upsilon\phi\theta\eta\sigma\iota\theta\eta\mu$
P.	$\tau\upsilon\phi\theta\eta\sigma\iota\mu\theta\alpha$	$\tau\upsilon\phi\theta\eta\sigma\iota\theta\epsilon$	$\tau\upsilon\phi\theta\eta\sigma\iota\nu\tau\omicron.$

Futurum

DE VERBO

Futurum primum.

S.
D.
P.

τυπήσοίμην τυπήσοιο τυπήσοις
τυπήσοίμεθον τυπήσοισθον τυπήσοίσθην
τυπήσοίμεθα τυπήσοισθε τυπήσονται

Paulopostfuturum.

S.
D.
P.

τετυφείμην τετύφαιο τετύφαιτο
τετυφείμεθον τετύφαισθον τετυφαισθην
τετυφείμεθα τετύφαισθε τετύφαιοντο

Indefinitum primum.

S.
D.
P.

τυφθείη τυφθείης τυφθείη
τυφθείητον τυφθείητην
τυφθείημελλ τυφθείητε τυφθείησιν

Indefinitum secundum.

S.
D.
P.

τυπέην τυπέης τυπέην
τυπέητον τυπέητην
τυπέημελλ τυπέητε τυπέησιν

Perfectum & nisi quamp perfectum,

S.
D.
P.

τετύρμενος εἶην εἶησέην
τετύρμενός εἶητον εἶητήην
τετύρμενοί εἶημελλ εἶητε εἶησιν.

DE SUBIUNCTIVO.

Indefinitum utrunque fit a prima sui indi

DE VERBO

catiui ηρ in ω circumflexum mutata ετυφθηρ,
τυφθω ετυπηρ, τυπω.

Perfectum (quemadmodum in opta-
tuo) plerumque non formatur, sed uicem
eius praestat participium perfecti cum uer-
bo substantiuo eiusdem modi πετυμμεν'ος, ω
ησ, &c.

In his autem, quae in ημαι uel ωμαι per-
fectum indicatiui finiunt, formatur subiun-
ctiuū ab εο η uel ω in ω uerso, πεποιμαι πεποι
ωμαι, κερυ' σωμα, κερυ' σωμα.

Secunda fit α prima ωμαι inuocalem indi-
catiui perfecti cum ι. subscripto commu-
tando, eamεq; circumflectendo πεωδιη.

Tertia uero α secunda mutando η uel
ω in ηται, ut πεποιηται, κερυσηται.

Reliquae personae formantur α secun-
da, η uel ω uariando, ut sequitur.

D. ωμθον, ηαθον, ηαθον.

F. ωμθα, ηαθε, ωνται.

Π Α Ρ Α Δ Ε Ι Γ Μ Α .
subiunctiuī.

Præsens

DE VERBO

Præsens & imperfectum.

S.	τύπωμαι	τύπῃ	τύπῃητε
D.	τύπωνθον	τύπῃσθον	τύπῃσθε
P.	τύπωνθα	τύπῃσθε	τύπωντα.

Indefinitum primum.

S.	τυφθῶ	τυφθῆς	τυφθῆ
D.		τυφθῆσθον	τυφθῆσθε
P.	τυφθῶμεν	τυφθῆτε	τυφθῶσι

Indefinitum secundum.

S.	τυπῶ	τυπῆς	τυπῆ
D.	τυπῆσθον		τυπῆσθον
P.	τυπῶμεν	τυπῆτε	τυπῶσι.

Perfectum & plusquamperfectum.

S.	πετυμμένος	ῶ	ῆς	ῆ
D.		πετυμμένῳ	ῆσθον	ῆσθε
P.	πετυμμένοι	ῶμεν		ῆτε ῶσι

DE INFINITIVO.

Perfectum infinitiui fit ἄ secunda plurali indicatiui ε in αι uerso πέτυφθε, πετύφθα

Indefinitum utrunq; fit ἄ prima sui indicatiui, adsumendo in fine αι, ut ἐτύφθω, τυφθῆναι, ἐτύπη, τυπῆναι.

DE VERBO

Tria futura formantur à tertia suorum
indicatiuorum τετι in θα uertendo, τυφθήσεται, τυφθήσεθα τυπήσεαι, τυπήσεσθε, τετύσεται, τετύσεσθε.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ infinitiu.

Præsens & imperfectum.	τύσσεσθαι.
Perfectum & plusquam perfe.	τετύφθα.
Aoristus primus	τυφθηναι.
Aoristus secundus.	τυπήναι.
Futurum primum.	τυφθήσεσθαι
Futurum secundum.	τυπήσεσθαι
Paulopost futurum.	τετύσεσθαι

DE PARTICIPIIS EORVM.

Participia præsentis trium futurorum
& perfecti, forma & declina iuxta regulam
de præsentis medio traditam.

τύπτομαι, τυπτόμενος, τυπτομένη, τυπτόμενος.

τυφθῆσομαι, τυφθῆσόμενος, τυφθῆσομένη, τυφθῆσόμενος.

τυπήσομαι, τυπήσόμενος, τυπήσομένη, τυπήσόμενος.

τετύσεται

DE VERBO

τετυφομαι, τετυφομενος, τετυφομενη, τετυφομε
νομ.

τετυμμαι, τετυμμενος, τετυμμενη, τετυμμενομ.

Indefiniti utriusq; participia masculina
deducuntur & prima suorum indicatiuorum
HV in εις, commutato, ετυφθην, τυφθεις, ετυπηρ,
τυπεισ.

Fœminina uero & masculinis adsu-
mendo in fine α, ut τυφθεισα, τυπεισα.

Neutra similiter & masculinis εις in εν
mutato, τυφθεν', τυπειν'.

Fœminina sunt declinationis secundæ,
τυφθεισας, τυπεισας, masculina uero & neu-
tra quintæ, genitiuum autem formant εις
uel εν in ενρος mutando τυφθεισ, τυφθενρος, τυφ
θειν, τυφθενρος, τυπεις, τυπειντος;

DE CONTRACTIONE Verborum.

Sunt nonnulla uerba in ω uel in ομαι
purum, quæ in præsentī & imperfecto om-
nium modorum contractionem uocalium
concurrentium patiuntur, quæ tribus for-
mis comprehenditur.

F 5

DE VERBO.

PRIMA.

Est uerborum in αω uel αομαι subsequen-
tes habens uocalium contractiones.

ο	ω	βοάω, βοῶ
ο	ω	βοάομαι, βοῶμαι, ἐβόσαν, ἐβόων
αι	ω	βοάοιμι, βοῶμι
α	υ	in ω ut βᾶσι, βοῶσι
ε	α	βοάετορ, βοᾶτορ, ἐβόαες, ἐβόαε
ει	α	βοάει, βοᾶ
η	α	βοάη, βοᾶ

SECUNDA.

Est uerborum in εω uel εομαι, quae
sequentes habet contractiones.

ο	ω	ποιῶ, ποιῶ
ο	υ	ποιέομαι, ποιῶμαι, ἐποίησιν, (ἐποίησιν.)
ε	αι	ποιέετορ, ποιέειρ, ἐποίηε, ἐποίηε
α	in	ει εἰ ut ποιέει, ποιέει.
υ	ου	ποιέουσι, ποιῶσι
η	η	ποιέη, ποιῆ
ο	οι	ποιέοιμι, ποιῶμι.

Excipe

DE VERBO.

Excipe uerba in $\epsilon\omega$ bisyllaba, quæ pri-
mas præsentis & imperfecti, item tertias
plurales non contrahunt, quamuis reliquæ
personæ omnes patiantur, $\omega\lambda\epsilon\omega$, $\epsilon\omega\lambda\epsilon\omicron\nu$, $\omega\lambda\epsilon\iota\sigma$
 $\epsilon\iota\sigma$, $\omega\lambda\epsilon\iota\sigma$.

TERTIA.

Est uerborum in $\omicron\omega$ $\omicron\omicron\mu\alpha\iota$, sequen-
tesq; habet contractiones.

ω ω $\chi\upsilon\sigma\acute{\omicron}\omega$, $\chi\upsilon\sigma\acute{\omega}$

$\omicron$ $\omicron\upsilon$ $\chi\upsilon\sigma\acute{\omicron}\omicron\mu\alpha\iota$, $\chi\upsilon\sigma\acute{\omicron}\upsilon\mu\alpha\iota$, $\epsilon\kappa\epsilon\upsilon\sigma\acute{\omega}$
($\theta\mu$, $\epsilon\chi\upsilon\sigma\acute{\omega}$.)

$\epsilon\upsilon$ $\epsilon\upsilon$ $\chi\upsilon\sigma\acute{\omicron}\omicron\upsilon\sigma\iota$, $\chi\upsilon\sigma\acute{\omicron}\upsilon\sigma\iota$

e $\omicron\upsilon$ $\chi\upsilon\sigma\acute{\omicron}\epsilon\acute{\rho}\eta\mu$, $\chi\upsilon\sigma\acute{\omicron}\upsilon\tau\eta\mu$

$\omicron$ in $\phi\upsilon$ $\omicron\upsilon\eta\iota\tau$ $\chi\upsilon\sigma\acute{\omicron}\epsilon\iota\nu$, $\chi\upsilon\sigma\acute{\omicron}\upsilon\eta\mu$

$\epsilon\iota$ $\omicron\iota$ $\chi\upsilon\sigma\acute{\omicron}\epsilon\iota$, $\chi\upsilon\sigma\acute{\omicron}\iota$

$\omicron\iota$ $\omicron\iota$ $\chi\upsilon\sigma\acute{\omicron}\omicron\iota\mu\iota$, $\chi\upsilon\sigma\acute{\omicron}\iota\mu\iota$

η $\omicron\iota$ $\chi\upsilon\sigma\acute{\omicron}\eta$, $\chi\upsilon\sigma\acute{\omicron}\iota$

η ω $\chi\upsilon\sigma\acute{\omicron}\eta\acute{\rho}\eta\mu$, $\chi\upsilon\sigma\acute{\omicron}\omega\acute{\rho}\eta\mu$

DE VERBO
DE VERBIS IN

μι eorumque for-
matione.

VERBA in μι omnia deriuatiua sunt,
deducuntur enim α uerbis in αω, εω, οω, & υω,
adsumendo in principio ι, & si fieri potest
per regulas in præterito perfecto traditas,
reduplicetur prima consonans uerbi, post
hæc, mutabitur ultima & penultima, ut se-
quitur.

αω,

ημι

σαω, ἴσημι

εω

ημι

θεω, τίθημι

uertitur in

ut

οω

ομι

δοω, δίδωμι

υω

υμι

ζευγύω, ζεύγνυμι.

Excipe deducta α uerbis in υω, quæ in
principio nihil adsumunt, ζευγύω, ζεύγνυμι.

DE CONIUGATIONIS

cognitione.

Coniugatio cognoscitur ex uocali præ-
cedente *μαι* præsentis passiui uel medijs.

DE VERBO

1. σ τιθημι, τιθεμαι

2. α ισημι, ισαμαι

Nota cōiu-

gationis. 3. $\omicron$ διδωμι, δίδομαι

4. υ ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι.

NOTATIVNCVLAE.

Coniugationes tres priores tria tantum tempora propria habent, praesens, imperfectum & indefinitum secundum. Ad dunt nonnulli futurum primum. Quarta uero praesens & imperfectum. Reliqua ex primitiuorum coniugatione mutuuntur.

DE FORMATIONE PERSONARUM praesentis indicatiui.

Praesentis persona secunda fit à prima, mutando μ in σ , τιθημι, τιθησ.

Tertia à secunda, adsumendo in fine ut τιθησι.

Secunda & tertia dualis, fit à secunda singulari in coniugatione.

DE VERBO

1. $\alpha\varsigma$ $\epsilon\tau\omicron\nu$ $\tau\acute{\iota}\theta\eta\varsigma$, $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\tau\omicron\nu$

2. $\eta\varsigma$ $\alpha\tau\omicron\nu$ $\acute{\iota}\sigma\eta\varsigma$, $\acute{\iota}\sigma\alpha\tau\omicron\nu$
uertendo in ut

3. $\omega\varsigma$ $\omicron\tau\omicron\nu$ $\delta\acute{\iota}\delta\omega\varsigma$ $\delta\acute{\iota}\delta\omicron\tau\omicron\nu$.

4. $\upsilon\varsigma$ $\upsilon\tau\omicron\nu$ $\xi\epsilon\upsilon\gamma\upsilon\iota\omicron\varsigma$, $\xi\epsilon\upsilon\gamma\upsilon\upsilon\tau\omicron\nu$

Prima pluralis & secunda duali $\tau\omicron\nu$, in
 $\mu\lambda$ uerso, $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\tau\omicron\nu$, $\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu\epsilon\nu$.

A secunda duali fit etiam secunda plura
ralis uersione $\omicron\nu$ in ϵ , ut $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\tau\omicron\nu$, $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\tau\epsilon$;

Tertia pluralis conuenit cum datiuo
plurali participij praesentis, ut $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\iota\sigma\iota$, idque
communiter, nam Iones eam formant & ter
tia, duali uertendo $\tau\omicron\nu$ in $\alpha\sigma\iota$, ut $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\tau\omicron\nu$, $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\alpha\sigma\iota$.

DE IMPERFECTO

Imperfectum formatur & praesenti mu
tatione $\mu\iota$ syllabæ in υ factoque augmento
iuxta praescriptum in uerbis in ω , $\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu\iota$, $\acute{\epsilon}\tau\acute{\iota}\theta\eta\nu$,
 $\acute{\iota}\sigma\eta\mu\iota$, $\acute{\iota}\sigma\eta\nu$.

Secunda eius persona fit & prima υ in σ
mutato, $\acute{\epsilon}\tau\acute{\iota}\theta\eta\nu$, $\acute{\epsilon}\tau\acute{\iota}\theta\eta\varsigma$.

Tertia

DE VERBO

Tertia uero & secunda abiectioe σ,
ut ἐτίθη.

Reliquæ personæ formantur, ut in
præsentī, præterquam quod tertia dualis in
τῆν exit, ἐτίθετω.

Ab hac tertia duali fit tertia pluralis
τῆν in σται uertendo, ἐτίθεται.

DE FUTURO PRIMO

Quibus libuerit in tribus prioribus
coniugationibus formare futurum primū,
deducant & præsentī, uertendo μι in στω, abij-
ciendoq; i cum consonante reduplicata, τί-
θημι, θήσω, ἴσθημι, σήσω.

Personæ eius formantur ut in uerbis
ἴνω, ἀθήσω, ἀθήσεις &c.

DE INDEFINITO

secundo.

Indefinitum secundum formatur & fu-
turo primo, uersione στω, finalis in ν, & ad-
sumptione augmenti, ἴθισω, ἔθλω, σήσω, ἔσθλω,
ἠέσθλω, δώσω, ἔδωμ.

Personæ sequuntur formationem per-
sonarum imperfecti, præterquam quod

DE VERBO

uocalem præsentis in duali, & in plurali non mutant, ἔσῃς, ἔσητον, ἔσητην, ἔσομεν &c.

Excipe tria indefinita, quæ uocalem præsentis mutant, ἔθης, ἔθετον, ἔθως, ἔδοτον, ἦς, ἔπειμασ, ἔτον, ἔτηρ &c.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

indicatiui.

Præsens.

S.	πίθῃμι	πίθῃς	πίθῃσι.
D.		πίθετον,	πίθετον.
P.	πίθεμεν	πίθετε	πίθεισι.

Imperfectum.

S.	ἐπίθῃω	ἐπίθῃς	ἐπίθῃ
D.		ἐπίθετον	ἐπίθετην
P.	ἐπίθεμεν	ἐπίθετε	ἐπίθεσθε

Perfectum.

S.	τέθεικα	τέθεικας	τέθεικε
D.		τέθεικατον	τέθεικατον
P.	τέθεικαμεν	τέθεικατε	τέθεικασι

Plusquamperfectum.

S.	ἔτεθεικα	ἔτεθεικας	ἔτεθεικα
D.		ἔτεθεικατον	ἔτεθεικίτηρ
P.	ἔτεθεικαμεν	ἔτεθεικατε	ἔτεθεικασθε.

Aoristus

DE VERBO

Aoristus primus

S.	ἔθικα	ἔθικας	ἔθικες
D.		ἔθικατον	ἔθικατην
P.	ἔθικαμεν	ἔθικατε	ἔθικατε

Aoristus secundus.

S.	ἔθλω	ἔθλως	ἔθλω
D.		ἔθλωτον	ἔθλωτην
P.	ἔθλωμεν	ἔθλωτε	ἔθλωτε

Futurum primum

S.	θήσω	θήσεις	θήσει
D.		θήσετον	θήσετον
P.	θήσομεν	θήσετε	θήσουσι.

DE IMPERATIVO

Præsens & indefinitum secundum imperatiui, formatur α' prima plurali sui indicatiui μεν in δι mutando, ἴσαμεν, ἴσαδι.

Si tamen in penultima indicatiui fuerit aspirata, uertitur μεν, in τι, τίθεμεν, τίθεθετι, ἔστημεν, ἔστηδι.

EXCEPTIO.

Excipiuntur tria uerba quæ imperatiuum indefiniti aliter formant, ἔθως, θέσ, ἔθως, δός, ἦσ, ἔσ.

DE VERBO

Tertia persona fit & secunda θι, τι, uel σ
in τω uertendo ἴσαθι, ἴσάτω, τίθετι, τίθεται
θές, θέτω.

In duali & plurali sequuntur formatio-
nem uerborum in ω.

Π Α Ρ Α Δ Ε Ι Γ Μ Α .

Præsens.

S.	τί θετι	τι θέτω
D.	τίθεται	τιθέτω
P.	τίθετε	τιθέτωσθε

Perfectum & plusquamperfectum

S.	τέθεικε	τέθεικέτω
D.	τέθεικετον	τέθεικέτωρ
P.	τέθεικετε	τέθεικέτωσθε

Aoristus primus.

S. ἦνθον, ἦνάτω esse debuerat, sed
in usu omnino non est.

Aoristus secundus.

S.	θέτι uel θές	θέτω
D.	θεται	θέτωρ
P.	θετε	θέτωσθε

DE OPTATIVO.

Præsens & indefinitum secundum opta-
tium

DE VERBO

riui sit & prima plurali sui indicatiui, mutan-
do μω in ειηρ, ut πιδεμεν, πιδειηρ, εθεμω, θεειηρ

Quod si penultima primæ pluralis in-
dicatiui longa est, mutatur ea etiam in con-
iugationis distinctiuam εσημεν, σοσιηρ.

Personæ sequuntur formationem in
definitorum passiuorum optatiui modi uer-
borum in ω.

NOTACIVNCVLA.

In quarta coniugatione, optatiuus
& subiunctiuus omnino deficit.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Præsens & imperfectum.

S.	πιδειηρ	πιδειησ	πιδειη
D.		πιδειητορ	πιδειητηρ
P.	πιδειημω	πιδειητε	πιδειησρ.

Perfectum & plusquamperfectum.

S.	πεθεικοιμι	πεθεικοις	πεθεικοι
D.		πεθεικοιτορ	πεθεικοιτηρ.
P.	πεθεικοιμεν	πεθεικοιτε	πεθεικοιερ.

G 2

DE VERBO

Aoristus secundus:

S.	θείη	θείης	θείη
D.		θείητων	θείητην
P.	θείημεν	θείητε	θείησθε.

Futurum primum.

S.	θήσομαι	θήσῃς	θήσῃ
D.		θήσομεν	θήσοιτην
P.	θήσομεν	θήσοιτε	θήσοιθε.

DE SUBIUNCTIVO.

Subiunctiva huius modi fiunt ᾱ suis indicatiuis ᾱ prima scilicet persona η̄μι, ω̄μι, η̄ν, uel ω̄ν in ω̄ circumflexum conuersa, τίθημι, τίθω, ἴσθημι, ἴστω, δίδωμι, δίδω, ἔθλω, ἔθω, ἔσθη, ἔστω, ἔθων, ἔθω.

DE FORMATIONE personarum.

Præsentis secunda fit ᾱ prima uertens ᾱσ ut ἴστω, ἴσῃς
do ω̄ in

ως δίδω δίδως.

Indefiniti autem secunda in prima & secunda

DE VERBO

cunda coniugatione uertit ῶ in ῆσ. In tertia uero in ῶσ, ῶ, ῶ, ῶσ, ῶ, ῶσ, ῶ, ῶσ.

Tertia utriusque temporis fit ἄ secunda abiecto σ, finali. τι, ῶ, ῶ, ῶσ, ῶ, ῶσ.

Secunda & tertia dualis fit ἄ secunda singulari σ, in ῶν mutando, ῶ, ῶ, ῶ, ῶ, ῶ, ῶ, ῶ.

Prima pluralis ἄ prima singulari, adsumendo in fine μιλ, ut ῶ, τι, ῶ, μιλ, ῶ, ῶ, μιλ.

Secunda ἄ secunda duali conuersione ον, in ε, τι, ῶ, ον, τι, ῶ, ον, ῶ, ον, ῶ, ον.

Tertia ἄ prima plurali, uerso μιλ, in σι, ut τι, ῶ, μιλ, τι, ῶ, σι, ῶ, μιλ, ῶ, σι.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Præsens & imperfectum.

S.	τι, ῶ	τι, ῶ, σ	τι, ῶ, ῆ
D.		ῶ, ῶ, ον	ῶ, ῶ, ῶν
P.	τι, ῶ, μιλ, τι, ῶ, ῆτε		ῶ, ῶ, σι.

Perfectum & plusquamperfectum.

S.	τε, ῶ, ῆ, κω	τε, ῶ, ῆ, κος	τε, ῶ, ῆ, κη
D.		τε, ῶ, ῆ, κη, ον	τε, ῶ, ῆ, κη, ον
P.	τε, ῶ, ῆ, κω, μεν	τε, ῶ, ῆ, κη, τε	τε, ῶ, ῆ, κω, σι.

DE VERBO

Aoristus secundus.

S.	ἴδω	ἴδης	ἴδῃ
D.		ἴδῃς	ἴδῃτορ
P.	ἴδωμεν	ἴδῃτε	ἴδωσι

DE INFINITIVO.

Infinitiva praesentis & indefiniti secun-
di, fiunt & prima persona sui indicatiui $\mu\lambda\lambda$
in $\nu\alpha$ uersa, τίθεμεν, τίθεναι, ἴσομεν, ἰσάναι, ἔσμε-
 $\mu\lambda\lambda$, σῆναι,

Excipiuntur indefinita tria, quae penul-
timam diphtongum praeter ea faciunt.
Dicimus enim, δειναι, δύναι, εἶναι.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Praesens & imperfectum τιθέναι.

Perfectum & plusquamperfectum. τεθεικάναι.

Aoristus secundus, ἴδῃ.

Futurum primum. ἴσοιμ

De participiis

DE VERBO
DE PARTICIPIIS ACTI-
uis eorum.

Participia	ης	εις	τι'θης, τιθεις, ε'θης, (θεις.
masculina	ης	αος	ut ισης, ισας, ε'σης, σαος.
fiunt & secun-		in	
da sui indi-	ως	ως	διδως, διδους, ε'δως, δους.
catiui uer-			
tendo	ως	ως	ζευγνως, ζευγνυς.

Fœminina deducuntur & masculinis, assumpto in fine α ut τιθει(α, θεισα & sunt de clinationis secundæ.

Masculina sunt declinationis quintæ, formatur uero genitiuus, ut sequitur.

Genitiuus	1.	εις, ενρος, τιθεις, τιθενρος
fit & nomi-	2.	ας, ανρος, ισας, ισαντος.
natiuo uer-		in
tendo in	3.	ως, οντος, διδους, διδοντος, (τος.
	4.	ως, υντος, ζευγνως, ζευγνυς.

Neutra sunt & genitiuo masculinorum abiiciendo τος, ut τιθεντος, τιθεν. Genitiuum masculinis similem habent.

DE VERBO

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Præsens & imperfectum.

ὁ παιῖς ἢ παιῖσα ἔ παιῖν

Perfectum & plusquamperfectum.

ὁ παικῶς ἢ παικῖα ἔ παικός.

Aoristus secundus.

ὁ παῖς ἢ παῖσα ἔ παῖν

Futurum secundum.

ὁ παῖτων ἢ παῖτουσα ἔ παῖτων

DE MEDIIS EORVM

Præsens fit ἀ prima sui actiui, uertendo
μι in μου, & uocalem penultima in uocalē
primitiui, ut τίθημι, τίθεμαι, deducitur enim
ἀ δέω. Secunda fit ἀ prima, μου in ται uerso,
τίθεσαι. NOTACIVNCVLA.

Neque prætereundum, quod uerba
primæ & secundæ coniugationis peculia-
rem etiam secundam personam formant, uī
delicet ἀ prima εμαι uel αμαι in η uertendo,
τίθεμαι, τίθηῖσμαι, ἴσῃ.

Tertia fit ἀ secunda uersione σαι in ται,
τίθεται.

Reliquæ personæ deducuntur ἀ pri-
ma μου uariando, ut sequitur.

μου

DE VERBO

μαι D. μλλον, ατον, ατον. P. μθαα,
αδε, υτου.

DE IMPERFECTO

Imperfectum fit α prima praesentis μαι
in μλω uerso, & seruato augmento, τίθε
μαι, ἐπιθέμλω, ἰσαμαι, ἰσαμλω.

Secunda persona deducitur α prima
μλω, in σσ mutando ἐπίθεμλω, ἐπίθησσο.

Tertia α secunda σσ, in τσ commutato
ἐπίθετο.

Reliquae personae α prima singulari
μην. D. μθον, ατον, ατω, P. μθαα,
αδε, υτο.

DE INDEFINITO

secundo.

Indefinitum secundum fit α prima sui
actiui, uocalem ultimae in uocalem primi
tiui reducendo, & υ in μλω mutando.

1. ην ἴμλω, ἔθλω, ἔθέμλω.

In 2. ην uertitur in ἀμλω, ut ἔστη, ἔσάμλω.

3. ων ὀμλω ἔδαμ, ἔδόμλω
G S

DE VERBO

Personarum formatio eadem est quæ imperfecti.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ .

indicatiui.

Præsens.

S.	τίθεμαι	τίθεσαι	τίθεται
D.	τιθέμεθον	τίθεσθον	τίθεσθον
P.	τιθέμεθα	τίθεσθε	τίθενται.

Imperfectum.

S.	ἐτιθέμην	ἐτίθεσο	ἐτίθετο
D.	ἐτιθέμεθον	ἐτίθεσθον	ἐτιθέσθην
P.	ἐτιθέμεθα	ἐτίθεσθε	ἐτίθεντο.

Aoristus primus.

S.	ἐθήκην	ἐθήκω	ἐθήκετο
D.	ἐθήκεμεθον	ἐθήκεσθον	ἐθήκεσθη
P.	ἐθήκεμεθα	ἐθήκεσθε	ἐθήκοντο.

Aoristus secundus.

S.	ἐθέμην	ἐθέσο	ἐθέτο.
D.	ἐθέμεθον	ἐθέσθον	ἐθέσθη
P.	ἐθέμεθα	ἐθέσθε	ἐθέντο.

Futurum primum.

S.	θήσομαι	θήσει	θήσεται
D.	θήσομεθον	θήσεσθον	θήσεσθον
P.	θήσομεθα	θήσεσθε	θήσονται.

De imperas

DE VERBO D IMPERATIVO.

Præsens imperatiui fit ᾱ secunda impera-
fecti indicatiui, abiecto augmento, ε̄ τιθεσο, τι
θεσο.

Eodem modo fit indefinitum secun-
dum, ᾱ secunda sui indicatiui, ε̄ θεσο, θ̄ ε̄ σο.

Reliquæ personæ deducuntur ab ista, σ̄
uariando, ut sequitur.

σ, ω̄ .D. ω̄ ον, ω̄ ων. P. ω̄ ε, ω̄ ωσαμ.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Præsens & imperfectum.

S.	τιθεσο	θεσ̄ ω	
D.	τιθεσ̄ ον	θεσ̄ ων.	
P.	τιθεσ̄ ε	θεσ̄ ωσαμ.	

Aoristus secundus.

S.	θ̄ ε̄ σο	θεσ̄ ω	
D.	θεσ̄ ον	θεσ̄ ων	
P.	θεσ̄ ε	θεσ̄ ωσαμ.	

DE OPTATIVO.

Præsens & indefinitum optatiui, fit ᾱ
prima sui indicatiui, μαι uel μλω uertendo
in μλω, ut τιθεμαι, τιθειμλω, ε̄ θεμλω, θείμλω,
ω̄ σαμω, ῑ σαίμλω, ε̄ σαίμλω, σαίμλω.

DE VERBO

Secunda persona fit α prima mutatione
μλω in ο, ut ἕδειμλω, πιδεῖο, δεῖμλω, δεῖτο.

Reliquæ α tertia uariando ρ, ut sequitur.

S.	ρ.	D.	μθον, θον, θλω.
D.	μθα, αε,	υτο	

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Præsens & imperfectum.

S.	πιδείμιν	πιδεῖο	τιδεῖτο
D.	τιδείμθον	ἕδειθον	ἕδειθλω
P.	τιδείμθα	τιδεῖθε	ἕδεινρ.

Aoristus secundus.

S.	δείμην	δεῖο	δεῖτο
D.	δείμθον	δεῖθον	δεῖθλω
P.	δείμθα	δεῖθε	δείντο.

Futurum primum

S.	δησοίμλω	δησοιο	δησοιτο
D.	δησοίμθον,	δησοιθον	δησοιθλω
P.	δησοίμθα	δησοιθε	δησοινρ.

DE SUBIUNCTIVO

Præsens & infinitum subiunctiui, fit
α prima

DE VERBO

α prima sui actiui, adsumendo *μαι*, ut *τιθῶ*,
τιθῶμαι, *θῶ*, *θῶμαι*.

Secunda persona similis est tertiæ sui a-
 ctiui *τιθῆ*, *θῆ*, *θῆ*.

Tertia fit α secunda, adsumendo *ται*, *τι-*
θῆται, *θῆται*.

Reliquæ similiter α secunda, uariando
 uocalem ultimam, ut sequitur.

η.			<i>ησῶν</i>
α.	D.	<i>ώμθον</i> ,	<i>ασῶν</i>
ω.			<i>ωσῶν</i>
			<i>ησῆ</i>
	P.	<i>ώμθα</i> ,	<i>ωνται.</i>
		<i>ασῆ</i> ,	
		<i>ωσῆ.</i>	

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Præsens & imperfectum.

S.	<i>τιθῶμαι</i>	<i>τιθῆ</i>	<i>τιθῆται</i>
D.	<i>τιθῶμθον</i>	<i>τιθῆσῶν</i>	<i>τιθῆσῶν</i>
P.	<i>τιθῶμθα</i>	<i>τιθῆσῆ</i>	<i>τιθῶνται.</i>

Aoristus secundus.

S.	<i>θῶμαι</i>	<i>θῆ</i>	<i>θῆται</i>
D.	<i>θῶμθον</i>	<i>θῆσῶν</i>	<i>θῆσῶν</i>
P.	<i>θῶμθα</i>	<i>θῆσῆ</i>	<i>θῶνται.</i>

DE VERBO
DE INDEFINTO.

Præsens & indefinitum infinitiui deducitur à tertia sui indicatiui ται uel το in εσαι uertendo τίθεται, τίθεσθαι, ἔθετο, θίεται.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Præsens & imperfectum τίθεται.

Aoristus secundus θέσθαι.

Futurum primum θίσεσθαι.

DE PARTICIPIIS EORVM

Participia in his uerbis medijs, formantur & declinantur eodem quo in uerbis medijs uerborum in ω modo, τίθεμαι, τίθήμενος, τίθήμενῃ, τίθήμενον, ἐθέμην, θέμενος, θέμενῃ, θέμενον.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Præsens & imperfectum.

ὁ τίθήμενος ἢ τίθήμενῃ ζ' τίθήμενον

Aoristus secundus.

ὁ θέμενος ἢ θέμενῃ ζ' θέμενον

Futurum primum.

ὁ θίσεμενος ἢ θίσεμενῃ ζ' θίσεμενον.

De passiuis

DE VERBO
DE PASSIVIS EORVM.

Præsens & imperfectum passiuorum,
in omnibus modis & participio, coincidit
cum suo medio τιθεμαι, τίθεμαι, ἐπιθέμην, ἐπι
θέμην, τίθεσο, τίθεσο. τιθείμην, τιθείμην. τιθῶμαι,
τιθῶμαι. τίθεσθαι, τίθεσθαι. τίθήμενος, τίθήμε
νος.

Indefinitum secundum in passivis ubi
que deficit. Cætera tempora, quæ uerborū
in μι propria non sunt, à primitiuis petan
tur.

EXCEPTIO.

In his uerbis reperiuntur 'indefinita
prima tria, quæ omnino irregularem for
mationem habent, ut ἐπιθεῖα, ἐπιθεῖα, ἦθεα, pro
ἐπιθεῖα, ἐπιθεῖα, ἦθεα. His adde εἶτα, & ἠνευθεῖα.
Dicimus etiam τεθειθεῖα, pro τεθειθεῖα.

Neque ista sola regulam egrediuntur,
uerum etiam alia in omni uerborum gene
re, quæ à grammaticis, qui plenam gram
matices tractationem profitentur, adnota
ta reperies. Nos in Rudimentis admonuiss
se satis est.

DE VERBO

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.
passivum verborum in
μι, indicativus.

Præsens.

S.	τίθεμαι	τίθῃσαι	τίθενται
D.	τιθέμεσθον	τίθεσθον	τίθεσθον
P.	τιθέμεσθε	τίθεσθε	τίθενται

Imperfectum.

P.	ἐτίθειμην	ἐτίθεσο	ἐτίθεντο
D.	ἐτιθέμεσθον	ἐτίθεσθον	ἐτιθέσθημ
S.	ἐτιθέμεσθε	ἐτίθεσθε	ἐτίθεντο

Præteritum perfectum

S.	πέθειμαι	πέθεισαι	πέθειται
D.	πεθείμεσθον	πέθεισθον	πέθεισθον
P.	πεθείμεσθε	πέθεισθε	πέθεινται

Plusquam perfectum.

S.	ἔπεθειμην	ἔπεθεισο	ἔπέθειτο
D.	ἔπεθείμεσθον	ἔπεθεισθον	ἔπεθεισθημ
P.	ἔπεθείμεσθε	ἔπεθεισθον	ἔπεθεισθημ

Aoristus primus.

S.	ἔτεθον	ἔτεθης	ἔτεθη
D.		ἔτεθεισθον	ἔτεθεισθημ
P.	ἔτεθημεν	ἔτεθητε	ἔτεθησαν.

Futurum

DE VERBO.

Futurum primum

S. τεθήσομαι, πθήσῃ τεθήσεται
 D. τεθήσομαι, πθήσεσθον, πθήσεσθον
 P. τεθήσομαι, πθήσεσθε, τεθήσονται

Paulopost futurum.

P. τεθείσομαι, τεθείσῃ, τεθείσεται.
 D. τεθείσομαι, τεθείσεσθον, τεθείσεσθον.
 S. τεθείσομαι, τεθείσεσθε, τεθείσονται.

IMPERATIVVS

Præsens & imperfectum.

S. τίθει, τίθειω
 D. τίθειον, τίθειων
 P. τίθειε, τίθειωσθε.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. τέθεικα, τέθεικω
 D. τέθεικον, τέθεικων
 P. τέθεικατε, τέθεικασθε.

Aoristus primus.

S. τίθημι, τίθητω
 D. τίθημι, τίθητω
 P. τίθητε, τίθητωσθε

H

DE INDEFINTO.
OPTATIVVS.

Præsens & imperfectum.

S.	τιθείμω	τιθείο	τιθείτο
D.	τιθείμῶον	τιθείῶον	τιθείῶλω
P.	τιθείμῶα	τιθείῶε	τιθείντο.

Perfectum & plusquamperfectum.

S.	τεθείμω	τεθείο	τεθείτο
D.	τεθείμῶον	τεθείῶον	τεθείῶλω
P.	τεθείμῶα	τεθείῶε	τεθείντο.

Aoristus primus.

S.	τεθείην	τεθείης	τεθείη
D.		τεθείητων	τεθείητην
P.	τεθείηνμην	τεθείητε	τεθείησιν.

Futurum primum.

S.	τεθήσοιμω	τεθήσοιο	τεθήσοιτο
D.	τεθήσοιμῶον	τεθήσοιῶον	τεθήσοιῶλω
P.	τεθήσοιμῶα	τεθήσοιῶε	τεθήσοιντο.

Paulopost futurum

S.	τεθείσοιμω	τεθείσοιο	τεθείσοιτο.
D.	τεθείσοιμῶον	τεθείσοιῶον	τεθείσοιῶλω
P.	τεθείσοιμῶα	τεθείσοιῶε	τεθείσωντο.

Subiuncti

DE VERBO
SUBIUNCTIVVS.

Præsens & imperfectum.

S.	πῶμαι	πῆ	πῆται
D.	πῶμεθον	πῆσθον	πῆσθον
P.	πῶμεθα	πῆθε	πῶνται.

Perfectum & plusquamperfectū.

S.	πῶμαι	πῆ	πῆται
D.	πῶμεθον	πῆσθον	πῆσθον
P.	πῶμεθα	πῆθε	πῶνται.

Aoristus secundus.

S.	πῶ	πῆς	πῆ
D.		πῆσθον	πῆσθον
P.	πῶμενον	πῆτε	πῶσι.

INFINITIVVS.

Præsens & imperfectum	πῆσθαι
Perfectum & plusquamperfectum	πῆσθαι
Aoristus primus	πῆναι
Futurum primum	πῆσεσθαι
Paulopost futurum	πῆσεσθαι.

PARTICIPIA.

Præsens & imperfectum

πῆμενος	ἢ πῆμενή	ἢ πῆμενον.
	ἢ	Perfectum

DE VERBO.

Perfectum & plusquam perfectum.

ο̄ πεθεμένος ἢ πεθεμένη, & πεθεμένον

Aoristus primus.

ο̄ πεθείς ἢ πεθείσα & πεθέη.

Futurum primum.

ο̄ πεθεσομαι, ἢ πεθεσόμενη, & πεθεσόμενον

Paulopost futurum.

ο̄ πεθεισομαι ἢ πεθεισομένη, & πεθεισομε

νον.

DE VERBIS NEUTRIS

& deponentibus.

Verba neutra quemadmodum actiuorum coniugationem sequuntur, ita deponentia, mediorum & passiuorum. Videor tamen mihi legisse etiam media & neutris.

NOTATIUNCULA.

Ab omni uerbo, puer, omnes modos & tempora omnia formare poterit, exercitationis causa. Sed his, quæ apud bonos auctores usurpata non uidemus abstinere cōsultius omnino est.

De aduerso

DE ADVER BIO.

A Duerbio accidunt tria. Significatio,
Species & figura.

Significationis aduerbiorum ab alijs
plura, ab alijs pauciora genera traduntur.

Nos ea quæ sequuntur, docendi causa in
presentia ponemus. Sunt uero aut tem

poris, ut νῦν, τότε, πάλαι, ἄνθις, τέως, ἕως, πηνί
κα, ἡνίκα, ἔπειτα, σήμερον, ἄνθιον, χθές.

Aut qualitatis, ut καλῶς, σοφῶς.

Aut quantitatis, ut δίς, τρίς, τετρακίς.

Aut loci, ut ἄνω, κάτω, ἔξω, ἔσω, πύρρῳ,
ἐνώπιον, χαμαί, ἐνθεν, ἐνθα, ὄθεν, ἐπίκεινος
μακρῶν.

Aut optandi, ut εἰ θε, αἰθε, ὄφελον.

Aut exclamandi, ut οὐαί, ἰού, ὦμι, οἶμοι, πα
παί.

Aut admirandi, ut βαβαί, φεῦ.

Aut negandi, ut οὐ, οὐδαμῶς, οὐκ.

Aut similitudinis, ut ὡς, ὡσπερ, καθά, καθά,
παρ, ἦν, ἦντε.

H 3

DE ADVERBIO.

Aut dubitandi & euentus, ut ἴσως, τάχα, τίχα
χορ.

Aut ordinis, ut ἐξῆς, ἐφεξῆς.

Aut congregandi, ut ἄρδην, ἅμα, ὁμοῦ.

Aut adhortandi, ut ἄγε, εὐγε, φέρε, δεῦτε, εἶα,
δεῦρο, ἴθι.

Aut comparandi, ut ἤττον, μάλλον.

Aut interrogandi, ut ποθεν, που πινίνα, πῶς.

Aut intendendi, ut λίαν, ἄγαν, πάνη, μάλισσα,
σφόδρα.

Aut confirmandi, ut δηλαδὴ, δήπουθεν, πάν-
τως, ὄντως.

Aut iurandi, ut νῆ, ναὶ

Abiurandi, ut μὲν.

Aut furentis, ut ἐνοί, εὐάν.

Sunt etiam positiua, quæ à Latinis.
Gerundia in dum appellantur, ut ἀναγνω-
σέον, πλυσέον.

Figuræ aduerbiorum sunt duæ Sim-
plex ut πάλαι, Composita, ut πρόπαι.

Species item duæ, Primitiua, ut νῦν. Deri-
uatiua, ut νυνί.

His acci-

- DE CONIUNCTIONE

His accidentibus casus addi possent, cum nonnulla aduerbia, quemadmodum præpositiones omnes certis casibus iungi soleant, Sed hoc non est instituti nostri, ut quod ad constructionem pertineat.

DE CONIUNCTIONE.

Coniunctioni accidunt tria, Potestas, Figura & Ordo. Potestas in multa distribuitur genera. Sunt enim aut copulatiuæ, ut *μὲν, δέ, τε, καί, ἀλλά, ἀλλά, ἀντάρ, ἀντάρ, ὅτι.*

Aut disiunctiuæ, ut *ἢ ἢ, ἢ ἢ, ἢ ἢ.*

Aut continuatiuæ, ut *εἰ, εἰπὼν, εἰδὼν, εἰδὼν, πρὸς, ἐπεὶ, ἐπειδή.*

Aut causales, ut *ἵνα, ὅπως, ὅθεν, ὅτι, διότι, καὶ, ὅτι, ἐνεκα, οὐνεκα.*

Aut dubitatiuæ, ut *ἄρα, μὲν, μή.*

Aut rationales, ut *ἄρα, ἀλλά, ἀλλὰ μὲν, ἐν, ὅτι, νῦν, τοιγαρτοι, τοιγαροῦν.*

Aut expletiuæ, ut *εἰ, δὲ, νῦν, πού, ἢ, ἢ, πρὸς, πῶ, δὲ, γέ.*

H

4

Ant

DE CONIUNCTIONE.

Aut potenciales, ut ἄν, κέ, κέν,

Aut electiuæ, ut ἴ.

Aut extenuatiuæ, ut γέ, γέρυρ.

Aut aduersatiuæ, ut ὁμως, κἀντι, κἀντιπῶρ,
ἐμπῶρ, εἰκαί.

Figuræ duæ, Simplex, ut ἐπεὶ, Composita, ut ἐπειδή, ἐπειδήπερ.

Ordo coniunctionum talis est, quod quædam in orationis, quædam in clausularum solum initio poni possunt. Quædam uero nihil istorum suscipiunt, sed ubique postponuntur. Nonnullæ etiam inter se, præcedendi & subsequendi ordinem habent. Quod exactius persequi cum ad orationis structuram magis pertineat, in aliud differo tempus.

DE PRÆPOSITIONE.

Præpositiones numero sunt decem & octo, ἐν, εἰς, ἐξ, σύν, πρός, πρὸς, ἀνά, κατά, δια, μετά, παρά, ἀντί, ὡς, πῶρ, πρό, ἀμφί, ἀπό, ὑπό, ὑπέρ.

Ex his

DE PRAEPOSITIONE.

Ex his alia alijs casibus deseruiunt, quae admodum in Syntaxi docetur.

DE COMPOSITIONE. praepositionum.

Praepositio per saepe cum aliqua orationis partium componitur. In quo est aduertendum, quod si pars orationis, cum qua componitur, a consonante incipit, simplicem eorum fieri coniunctionem, ut ex $\kappa\alpha\tau\alpha$ & $\chi\rho\acute{\alpha}\rho\omega$, fit $\kappa\alpha\tau\alpha\chi\rho\acute{\alpha}\rho\omega$. Sin autem incipit a uocali, & praepositio in uocalem exit, tum ea praepositionis uocalis ultima in compositione abiicitur, ut α $\pi\alpha\rho\acute{\alpha}$ & $\acute{\alpha}\kappa\omicron\upsilon\omega$ fit $\pi\alpha\rho\acute{\alpha}\kappa\omicron\upsilon\omega$.

EXCEPTIO.

Excipe $\pi\acute{\alpha}\rho\iota$ & $\pi\acute{\rho}\omicron$, quae suam etiam uocalem seruant, ut ex $\omega\rho\iota$ & $\acute{\epsilon}\chi\omega$ fit $\pi\acute{\alpha}\rho\iota\acute{\epsilon}\chi\omega$.
Ex $\pi\acute{\rho}\omicron$ & $\acute{\alpha}\gamma\omega$, $\pi\acute{\rho}\omicron\acute{\alpha}\gamma\omega$.

NOTATIUNCVLA.

Si abiecta praepositionis uocali, ea exierit in tenuem, & dictio sequens inceperit a uocali aspirata, consonans tenuis praepo-

H S

DE PRAEPOSITIONE

praepositionis uertitur in suam aspiratam,
ut ab ἀπό, & ὀπιζω fit ἀφοπιζω.

Ex autem qualicunq; uocali uel diphthongo in compositione sequente, uertitur in ἐξ, fit ab ἐκ & ἔλω, fit ἐξέλω, ab ἐκ & αἰρέω fit ἐξαιρέω.

DE AUGMENTO EIUS modi uerborum.

Quando uerbum cum praepositione compositum suo simplici, nihil plus significat, (saepe enim praepositiones ornatus, uel carminis causa adduntur) tum fit augmentum in principio, ut dictum est, ἐνέπω, ἐνεπεν. Quando uero compositum plus significat suo simplici augmentum fit in medio, ut sequitur. Separetur primum praepositio & uerbum, postea formentur praeterita & indefinita ad praedictum modum. Deinde denuo componantur, ut proxime dictum est. Α κατὰ & ἀκούω, fit κατακούω, id est exaudio. Praeteritum imperfectum, κατέκεινον, κατελείπω, κατέλειπον, καταλέλειπεν.

Ita

DE NOMINE.

Ita præcipiunt Grammatici, quod Tyronibus etiam satis esse puto, in primis tamen qui certus esse uolet, Authores obseruet, in quibus neque hanc, neque ullam fere aliam regulam adeo supersticiose seruata aduertet.

DE ACCVSATIVO

quintæ declinationis.

Quanquam regulariter Accusatiuus quintæ declinationis formetur à Datiuo *singulani* uersione, in α, ut αἰωνι, αἰωνια, tamen nomina in ιο, & υο formant à nominatiuo, uerso, σ, in υ, ut ^{στρεπης} ὀφιο, εὔ, ὄφιυ, ὀβοτρις, εὔβοτριω. Nonnulla duplicem accusatiuum habent, ut παρις, παριδα, παριω, μηνις, μηνιδα & μηνιω, ἐπιλις, ἐπιλυδα, & ἐπιλω.

DE VOCATIVO

eiusdem.

In uocatiui, qui nominatiuo similis non est, formatione, quinque obseruentur regulæ.

Prima

DE NOMINE

Prima.

Nomina ante $\sigma\sigma$ genitiui $\nu\eta$ sine diphthongo habentia, formant uocatiuum α genitiuo, abiecto $\rho\sigma$, $\alpha\iota\alpha\nu\tau\sigma$, $\omega\alpha\iota\chi\nu$, $\chi\alpha\rho\iota\epsilon\nu\tau\sigma$ $\omega\chi\alpha\rho\iota\epsilon\nu$.

Secunda.

Quorum nominatiuus in liquidam exiit, eorum uocatiuus fit α genitiuo, abiecto $\sigma\sigma$, ut $\epsilon\lambda\lambda\omega$, $\epsilon\lambda\lambda\eta\nu\sigma$, $\omega\epsilon\lambda\lambda\omega$, $\epsilon\eta\tau\omega\rho$, $\epsilon\eta\tau\omega\rho\sigma$, $\omega\epsilon\eta\tau\omega\rho$. Excipe $\sigma\omega\tau\eta\rho$, quod habet $\omega\sigma\omega\pi\epsilon\rho$, quamuis eius genitiuus in $\eta\rho\sigma$ exeat

Tertia.

Nomina in $\eta\sigma$ per $\epsilon\sigma\sigma$ declinata, α nominatiuo uocatiuum formant, η in ν uertendo $\delta\eta\mu\sigma\sigma\tau\epsilon\nu\eta\sigma$, $\omega\delta\eta\mu\sigma\sigma\tau\epsilon\nu\theta\nu$.

Quarta.

Nomina desinentia in σ cum diphthongo, uel i uel u similiter uocatiuum α nominatiuo formant, abiecto σ , $\rho\alpha\iota\sigma$ $\omega\rho\alpha\iota$. $\beta\alpha\sigma\iota\lambda\epsilon\iota\sigma$, $\omega\beta\alpha\sigma\iota\lambda\epsilon\upsilon$, $\beta\omicron\nu\sigma$, $\omega\beta\omicron\nu$. $\mu\alpha\lambda\upsilon\tau\iota\sigma$, $\omega\mu\alpha\lambda\upsilon$, $\eta\delta\iota\sigma$, $\omega\eta\delta\upsilon$. Excipe $\omicron\delta\delta\iota\sigma$ & $\rho\omicron\iota\sigma$, in quibus similes sunt.

Quinta

DE NOMINE

Quinta.

*per se hanc formam
contractoriam*

Nomina in ω, quæ contrahuntur, uocatiuum datiuo similem habent, τῆ, λιπῆ, ὦ λιποῖ.

In reliquis nominatiuus & uocatiuus, idem est, quod Attici in omnibus nominibus obseruant.

DE DATIVO PLVRA

li eiusdem. *quinto declinationis*

Datiuus pluralis fit à Datiuo singulari, ut plurimum adsumendo ante ι σ ut δημοθενεῖ, δημοθενεῖσι, σωτηρεῖ, σωτηρεῖσι. Sin autem ante σ uenerit ν uel δ, τ, uel alia connecti impotens, abiiciatur ea etiam, ut ἔλλησι, ἔλλησι, γέλωπι, γέλωσι, τρεῖδι, τρεῖσι.

NOTATIUN

cula

Nisi sunt à nominatiuo in ων per ὄντος, declinato, tum enim ὄντι uertunt in ονσι, ut τύπων, τύπωνοσι, τύπωνοσι.

Exceptio

philos

DE NOMINE
EXCEPTIO.

Excipe nomina in εἶος, οὐος, ξ, ψ, λος, υς, εις
nam dativum pluralem formant & nomi-
nativo singulari, adsumendo ι, ut βασιλεύς,
reg. by βασιλευσι, βούς, βούσι. κίρυσ, κίρυσι, κύκλωψ,
κύκλωφι, αλς, αλσι, ἐλαῖνος, ἐλαῖνοσι. *gracioso* χαρτεῖος,
χαρτεῖοσι.

DE COMPARATIONE
Regula I.

Nomina adiectiva in ος, comparativum
formant & positivo, mutatione σ finalis in
περσ, superlativum vero abiectione, σ, ad-
sumptione τατος, ἐνδοξος, ἐνδοξοτέρως, ἐνδοξοτά-
τος.

EXCEPTIO.

magis Μεγας, *maximus* μείζων, *superior* μέγιστος, καλός, *superior* καλλίωρος,
superior καλλιστός.

superior αγαθός, *superior* αμείνων, *superior* ἀρίστος,
βέλπωρ, βέλτιστος,
κρείππων, κρείττιστος.
κακός.

DE NOMINE

κακός

^{κακίω}
κακίω
κακίστος

χείρων

μικρός

^{μειών}
μειών
ἥπιων
ἐλαπίων

ἐλάχιστος

πολύς

^{πλείω}
πλείω

^{πληθύνω}
πληθύνω

αἰχρός

^{αἰχίω}
αἰχίω

^{αἰχίστος}
αἰχίστος

ἐχθρός

^{ἐχθίω}
ἐχθίω

^{ἐχθίστος}
ἐχθίστος

inimicus Regula II.

Nomina in *ης* adiectiua, formant à positione comparatiuum, uersione *ης* in ἐστέρος, & superlatiuum *ης* in ἐστώτος mutato, ἀληθέσ *ης* ἀληθέστέρος, ἀληθέστώτος.

Terminaciones comparatiui Regula III. sunt

σέος
σας
σας
σων

Quæ in *υς* desinunt, formant à positione comparatiuum *ος* in πείσθη mutato superlatiui

Superlatiui terminaciones sunt
αύτω
αύτη
αύτων

DE NOMINE

latium autem σ, in τατος uerso, ἡδίστ' ἡδύτεσ
ρθ, ἡδίστατος.

NOTATIUNCVLA.

In his tamen nonnulla reperias, quæ
comparatiuum & superlatiuum duplicem.
uel etiam comparatiuum triplicem habeo
ant.

dulcis *λυ*
 ἡλυκύτερος, ἡλυκύτατος,
 ἡλυκίστ' ἡλυκίστων
 ἡλυκίωρ, ἡλυκίως
suavis *ἡδύ*
 ἡδύτερος, ἡδύτατος
 ἡδίστ' *ἡδύ*
 ἡδίστωρ, ἡδίστως
breuis *βραχ*
 βραχύτερος, βραχύτατος
 βραχίστ' *βραχ*
 βραχίωρ, βραχίως.
celerrimus *ωκυ*
 ὠκύτερος, ὠκυταρς
 ὠκίστ' *ωκυ*
 ὠκίωρ, ὠκίως.
 ταχίωρ

DE NOMINE

ταχύτερος, ταχύτατος

ταχύς τάσων

ταχίω ταχίστος.

ταχίστιον ταχίστιστος

βραδύτερος, βραδύτατος

βραδύς βράσων

βραδίω βράδιστος

παχύτερος, παχύτατος

παχύς πάσων

παχίω παχίστος.

Regula III.

Reliqua adiectiua formant compara-
tiua quidem in ἕσπερος, & superlatiua in ἕσασ-
τος. Cæterum formandi regula facile non
potest dari, ut necesse sit omnino in his ex-
empla aliorum sequi, σῶφρων, σῶφρονος, σῶφρο-
νέστερος, σῶφρονέστατος, χαρίεις, χαριέντος, χαριέστε-
ρος, χαρίεστατος, εὖνους, εὐνούστερος, εὐνούστατος.
In quo etiam e desideratur.

I

DE NOMINE.
NOTACIVNCVLA.

οτερος & οταρος nonnunquam per ο,
nonnunquam per ω scribitur, nam si præce-
dit ο breuis, scribitur per ω, ut φόνιμϑ φος
νιμώτερος. φονιμώτατος. Excipe σενότερος &
κενότερος. Sin autem longa præ-
dit, tum scribitur per ο, ut
πράος, πρώτερϑ,
πρώτατος.

FINIS RVDL
mentorum.

ALPHA

BETARIORV CAVS

sa, hæc sunt ad-
iecta.

Α. α. Β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν.
ξ. ο. π. ρ. σ. τ. υ. φ. χ. ψ. ω.

DIPHTHONGI.

αι. αυ. ει. ου. οι. ου. α. η.

ω. ιυ. ηυ. ωυ.

ORATIO DO-

minica.

Περὶ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγαθὴ τῶν ὀνο-
ματί σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γινηθήτω δὲ θέλη-
ματί σου, ὡς ἐν οὐρανῶν καὶ ἐν τῇ γῆς, ἐν ἅρτον ἡμῶν
ἐν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον καὶ ἀφες ἡμῖν ὀφειλά-
ματά ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφιεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡ-
μῶν

1

2

μῶν

SYMBOLVM

μῶν, καὶ μὴ εἰσπνέγῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν ἁμαρτῶν
σα ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ, Ἀμήν.

ANGELICA SA.

lutatio.

Xαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ κύριος μετὰ
σοῦ, εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημέ-
νος ὁ κρηπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι σωτήρα ἔτε-
κας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

SYMBOLVM APO-

stolorum,

Ἰσεύω εἰς ἓνα Θεοῦ πατέρα παντοκράτορα,
Πατριᾶν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων
ἀοράτων καὶ εἰς ἓνα κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἕν ἕν ἕν
Θεοῦ ἕν μονογενῆ, ἕν ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα πρὸ
πάντων τῶν αἰώνων φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινόν,
γεννηθέντα οὐ ποιεθέντα ὁμοούσιον τῷ πατρί, δι
οὗτὰ πάντα ἐγένετο, ἕν δι' ἡμᾶς ἀνθρώποις, καὶ
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τοῦ οὐρα-
νῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου, καὶ Μαρίας
ῤῥισσῆς πόρθεν, καὶ ἐνανθρωπήσαντα, σταυρωθέν-
τα

ΑΠΟΣΤΟΛΟΡ VΜ.

Θέντα τέ υπέρ ημών ἐπιθὶ Ποντίου Πιλάτου ἢ παθόν
τα, ἢ ταφέντα, ἢ ἀναστάντα τῆ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ
τὰς γράφας, ἢ ἀνελθόντα εἰς οὐρανούς, ἢ κα-
θεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρὸς, ἢ πάλιν ἐρχόμε-
νον μετὰ δόξης κρῖναι ζώντος ἢ νεκροῦς οὗ βασιλείας
οὐκ ἔσται τέλος καὶ εἰς τὸ πνεῦμα ἅγιον τὸ κύριον,
τὸ ζωοποιόν τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς ἢ τοῦ υἱοῦ ἐκπορευόμε-
νον, τὸ σὺν πατρὶ καὶ υἱῷ συμπροσκυνούμενον ἢ συν-
δοξαζόμενον, τὸ λαλήσαν διὰ τῶν προφητῶν. εἰς μίαν
ἁγίαν καθολικὴν ἢ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν, ὁμολο-
γῶν ἑνὸς βαπτίσματος εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, προς-
δοκῶν ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζω-
ὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος,
Αμήν.

AVREA CARMINA na Pythagoræ.

Immortales quidem primum Deos, lege
ut dispositi sunt

Αθανάτοις μὲν πρῶτα θεούς νόμῳ ὡς δικάζονται
Cole & uenerare iusiurandum, deinde he-
roes illustres,

Τίμα καὶ σέβου ὄρεον, ἔπειθ' ἥρωας ἀγανοῦς,

CARMINA

Et terrenos uenerare Dæmones legitime sacrificans

τούς περὶ ταχθούσιος σέβας δαίμονας ἔννομαρξέζω
ζωμ

Et Parentes honora, & proxime natos.

τούς περὶ νεῖς τίμα, τούς τ' ἀγχις' ἐηγεγαώτας

Sed ex alijs uirtute fac amicum quicumque optimus

τῶν δ, ἄλλων ἀρετῆ ποιεῦ φίλον ὅς τις ἀριστος

Benignis autem pare sermonibus, operibusque utilibus

πραέσι δ' εἴκε λόγοις, ἔργοισιτ', ἐπωφελιμοίσι

Neque odio habe amicum tuum peccati causa parui

μηδ' ἔχθαιρε φίλον σὺν ἀμαρτάδου ἐνεκα μικρῆς

Quoad, possis potentia enim necessitate prope habitat

ὅ φραδύη, δύναμις γο' ἀνάγκησ' ἐγυῖθι ναίει

Hæc quidem sic scito, dominari uero assuesce his

ταῦτα μὲν οὕτως ἴαθι, κρατεῖν δ' εἰθίζεο τῶνδε

Ventri

ΠΥΘΑΓΟΡΑΕ

Ventri quidem primum, & somno, luxuriaeque

γαστρῶς μὲν πρώτιστα, καὶ ὑπνου, λαγνείῃσ τε

Et irae, facies autem turpe unquam neque cum alio

καὶ θυμοῦ πρῆξις δ' ἀχρόν ποτε μήτε μετ' ἄλλῃ

Nec separatim, omnium autem maxime pudeat te tui ipsius

μήτ' ἴδιον, πάντων δὲ μάλιστα ἀχρὺν σοστυτόν

Tum iusticiam exerce opereque uerboque
ἔτα δικαιοσύνην ἀσκήσῃσ ἔργω τε λογῶ τε.

Nec stulte te ipsum habere in re nulla assuesce

μήδ' ἀλογίως αὐτὸν ἔχειν ποδὶ μηδ' ἐν ἔδρῃ

Sed cognosce quidem quod mori fato datum est omnibus

ἀλλά γινώθι μὲν ὅσῃ πάντες ἐπιπρωταὶ ἅπασιν ἐπιθῆται

Pecunias autem aliquando quidem possidere ama, aliquando perdere

κρήματα δ' ἄλλοτε μὲν κτᾶσθαι φιλᾶ ἄλλοτε ὀλεᾶσθαι

I 4 Quot

CARMINA

Quotq; diuinis fortunis mortales dolores
habent

ὄσα δ' δαίμονι τυχαισ' βροτῶν ἀγγέ' ἔχουσιν

Horum si partem habeas, æquo animo fer,
neq; ægre feras

ὣ' ἀνμοῖραν ἔχης πρῶτος φέρε, μήδ' ἀζαναίηται

Curare autem decet quoad possis, sic autem
confydera

ἴ' ἀθαι δ' πρέπειλα θός οὐδ' ὕνη ὦδε δὲ φάξου

Non ualde bonis istorum multum fortuna
præbet

οὐ πάνυ ῥίς ἀγαθῶν φύτων πρὸς μοῖρα δίδωσι

Multi autem hominibus sermones, maliq;
& boni

*πολλοὶ δ' ἀνθρώποισι λόγοι δειλοῖτε καὶ ἔοθα
λοι*

Accidunt, quibus neq; obstupescere, neq; fa-
ne permittas

προσπίπῃσ' ὧν μήτ' ἐκπλήσσει μήτ' ἀρ' ἐάσῃς

Implicari teipsum, mendatium autem si
quod dicatur

ἐργασθαι σευδὸν ψεύδος δ' ἢν πῆρι λέγῃσαι

Æquo animo fer. Quod autem tibi dicam
in omni perficiatur

πρῶτος ἔχ' ὃ δέρι ἐρέω ὡδὲ παντὶ τελείω.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΕ

Nullus neq; sermone te decipiat, neq; facto

μηδεις μητε λογω σε παρειπη μη τεπι εργω

Fac neq; dic quod tibi non melius est

πρηξαι μηδ' ειπειν ορι μη βελτερον εστι

Caufule autem ante opus, ut non stulta sint

βαλευουδε προεργω οπως μημωρα τεληται

Timidi facereque dicereq; stulta proprium

uiri

δεικου τοι προησεντε λεγειντ' αυοντα προς ανδρος

Sed ea perfice, quæ te non postea dolore
afficiant

αλλα ταδ' εκτελεφν, α σεμη μετεπειτ' αυι ηση

Fac autem nihil quæ non scis, sed docere

πρησσε ο μηδει των μηπισασαι, αλλα διδασκων

Quæcunq; necesse est, & delectabilissimam
uitam sic perages

οσα χρεων ε πρωτοταρον βιον αυδε διαξεισ

Neq; fanitatis circa corpus negligentiam
habere oportet.

ουδ' υγειης, η προ σωμ' αμελφαν ε χειν χη

Sed potusq; mensuram, & cibi exercitio-
rumq;

αλλα ποτου τεμετρον, η σφρυ γυμνασιωντε

I

S

CARMINA

Fac mensuram autem dico hanc, quæ
non te dolore afficiat

ποιεῖσθαι μέτρον δὲ λέγω τὸδ' ὁ μὴσ' ἀνίησιν

Assuesce autem uiuendi modum habere
purum firmitum

εἰθίς δὲ διαίταν ἔχειν καὶ θάρσειον, ἀθρυπήσον

Et caue hæc facere, quæcunque inuidiam
habent

ἢ πεφύλαξόν γε ταῦτα πρὶν ὁ πόθεν φθόνου ἴσθι

Ne expende extra tempus, tanquam bo
norum nescius

μὴ δὲ παντὶν παραμειρόν, ὅποια καλῶν ἀδελήμων

Nec illiberalis sis, mensura autem in om
nibus optima

μὴ δ' ἀνελεύθερος ἴσθι, μετρονδ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστον

Fac autem ea quæ non lædant, confy
dera autem ante opus

πρῖν δὲ ταῦτ' ἄσε μή βλάψῃ, λόγῳ δὲ πρὸ ἔργου

Nec somnum mollibus in oculis suscipe

μὴ δ' ὕπνον μαλακοῖσιν ἐπ' ὀμμασι πρὸς δεξιάσθι

Antequam diurnorum operum ter unū
quodque percurras

πρὶν τῶν ἡμερινῶν ἔργων πρὶς ἑκάστον ἔπελθεῖν

Quo

PYTHAGORAE.

Quo transgressus sum? quid uero feci?
quid mihi decens non perfectum est?

ὡς παρεβίω; πῶς ἔβρα; τί μοι δεόν οὐκ ἐτελέσθῃ;
Incipiens autem à primo percurrere & postea

ἀρξάμενος δ' ἀπὸ πρώτου, ἐπιείξει καὶ μετέπειτα
Mala quidem operatus reprehendere,
bonis uero lætare

δειλά μὲν ἐκπεριείξαι, ἐπι τῶν ἀγαθῶν χρησάμενος δὲ πέρω
Hæc labora, hæc meditare, hæc oportet
amare te

ταῦτα ὡνεῖ, ταῦτ' ἐκμελέται, τούτων χρησάμενος σε
Hæc te diuinæ uirtutis ad uestigia ponent
ταῦτά σε τῷ θεῷ ἀρετῆς εἰς ἰχθῖνα θῆσει

Næ per nostræ animæ dantem quater-
nionem

ναί μὰ τὸν ἀμετέρου ψυχῆ παραδόντα τετρακτῆρ
Fontem perennis naturæ, sed uade ad
opus

παρά τὴν ἀενάου φύσεως, ἀλλ' ἐρχόμενος ἐπὶ ἔργου
Deos præcatus perficere, his autē obtentis
θεοῖσιν ἐπευξάμενος τελέσαι, τούτων δὲ κρατείσασ

Cognosces immortaliumque Deorum,
mortaliumque hominum

γνώσῃ ἀθανάτων τε θεῶν, θνητῶν, τῶν ἀνθρώπων
Consistan-

CARMINA

Consistentiam, ut singula prætereunt, ut
tenentur

σύστασιν, ἢ τε ἔκαστα διέρχεται, ἢ τε κρατεῖται

Cognosces autem, quatenus fas est, natu-
ram in omni similem.

γνώσῃ δ' ἢ δέμις ἐστὶ φύσιν περὶ πάντων ὁμοίην

Vt neque insperanda speres, neque te quid la-
teat.

ὥς τέ σε μήτε ἀ' ἐλπὶ' ἐλπίζειν, μήτε τι λήθειν

Cognosces autem homines spontanea detri-
trimenta habentes.

γνώσῃ δ' ἀνθρώπων, ἀνθά' ἰρεται πῆμοι τ' ἔχοντας

Miseri qui bona prope cum sint, nō uident

τλήμονες, οἱ τ' ἀγαθῶν πέλασ' ὄντων οὐκ ἴσασιν

Neque audiunt, solutionem autem malo-
rum pauci norunt.

οὔτε κλοῖσι, λύσιν δὲ κακῶν παύροισιν ὄντασι,

Talis fortuna mortalium lædit mentes, sed
cylindris

ἢ ἢ μοῖρα βροτῶν βλοῦπῃ φένας, οἷδ' ἐκυλίνας
δροῖς

Ex alijs in alia feruntur, infinita nocumen-
ta habentes.

ἄλλοι τ' ἐπ' ἄλλα φέρονται, ἀπείρονα πῆμοι τ' ἔχον-
τες

Μο

PYTHAGORAE

Molesta enim comes, lis nocens latet

λυγρή, γὰρ στυπαδός, ἔρις βλαπήσσα λέλιθε
Insita, quam non oportet adducere, ceden-
do uero fugere

σύμφυτος, ἢ οὐδεὶ προσάγειν, εἰκόντα ὃ φεύγειν
Iuppiter pater aut α' multis malis quiescas
omnes.

Ζεῦ πάτερ, ἢ πολλῶν τε κακῶν παύσεως ἅπαν-
τας.

Vel omnibus ostendas, qua nam sorte utan-
tur.

ἢ πᾶσι νοδείξαις, οἷω τῶν δαίμονι χρώντα (talibus
Sed tu cōfide, quoniā diuinū genus est mor-
αλλά σὺ θάρσει ἐπειθεῖον γένος ἐστὶ βροτοῖσι
Quibus sacra afferēs natura ostendit singula

οἷς ἱερὰ προφέρουσα φύσις δεικνυσὶν ἔχουσα
Quorum si quid tibi curæ est, uinces quæ
te iubeo

ὧν ἔστι τί μέπει, κρατήσεις ὧ σε κελύω
Medicando, animam autem laboribus istis
liberabis

ἔξακέθαι ψυχὴν δὲ πόνων ἀπ' τῶνδε σαώσεις
Sed abstine ciborum, quos diximus, inque
purgationibus

ἀλλ' ἔργου βρωτῶν, ὧν εἶπω μὲν, ἔντε καθαρμοῖς

CARMI PYTHAGO.

Inq̄ liberatione animi diiudica, & consydera singula

έντε λύσει ψυχῆς κρῖνον, καὶ φάζθι ἕκαστα

Auriga iudicio constituto desuper optimo

ίνιοχον γνώμῳ σήσασ' καθύπερθε ἀριστον

Si autem relicto corpore ad æthera liberum uenias

ἦνδ' ἀπολείψας σῶμα εἰς αἰθέρ' ἐλεύθερον ἔλθῃς

Eris immortalis Deus, incorruptibilis, non amplius mortalis

ἔσσεαι ἀθάνατος θεός, ἀμβροτος οὐκ ἐπιθνήσκεις

FINIS.

Lipsiæ, in officina Michaëlis
Blum, Anno ab orbe re-
dempto.

M. D. XLII.

1711

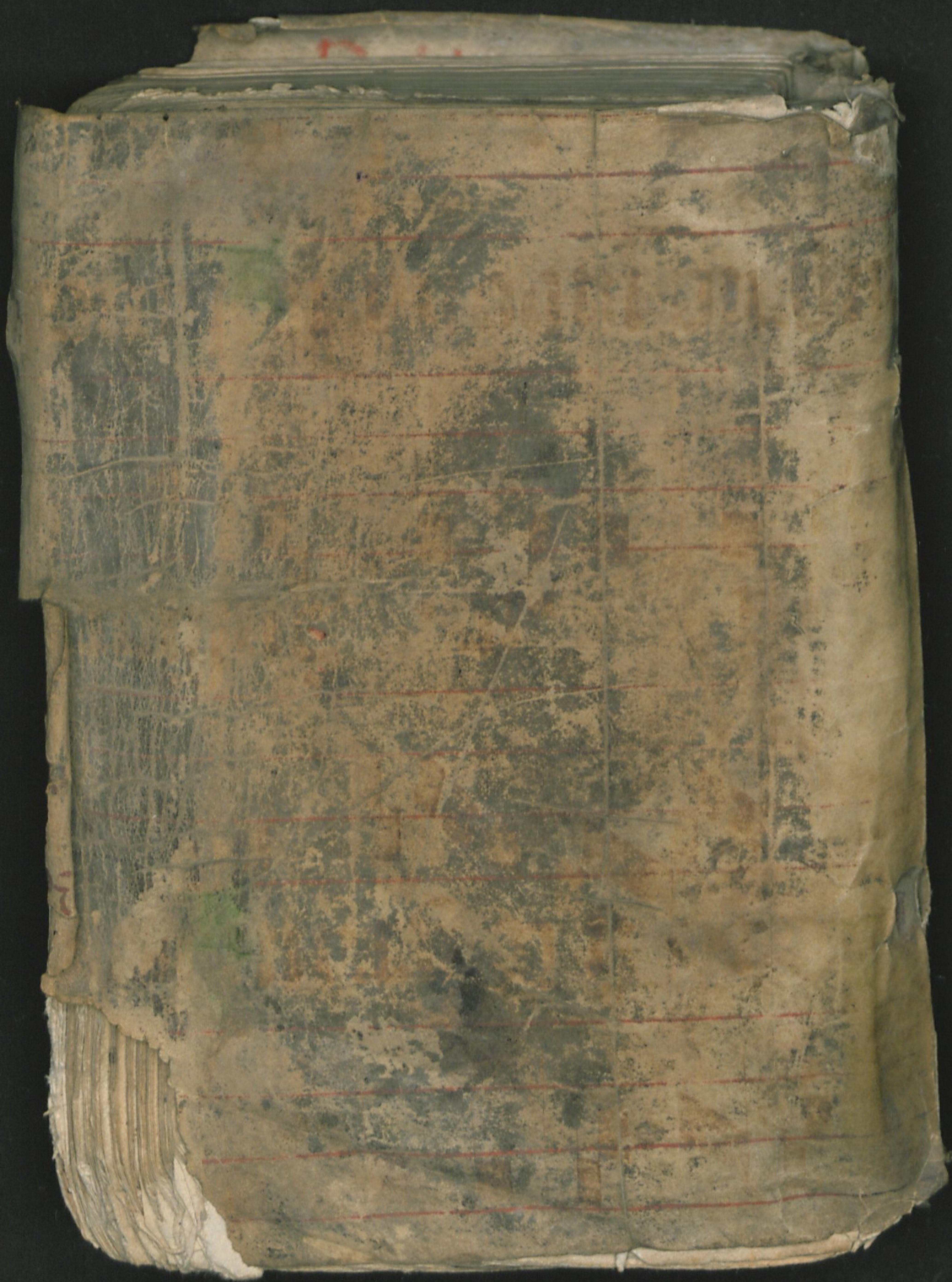
Epistola in officio
Blum Anno 1711
M. D. C. C. I.

B.I.G.

Farbkarte #13

PRIMAE

GRAMMATICES GRAECAE
PARTIS RVDIMENTA
PER IOHANNEM METZ-

*ler, iam denuo restituta, ac
plerisq; in locis locu-
pleta.*

EXCVSVM LIPSIAE, IN
officina Michaëlis Blum,
Anno.

M. D. XLII.

